

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowa po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. a. 4, Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Najjaśniejszy Pan wyjechał 22 b. m. wieczór do Gödöllö.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 16 listopada b. r. nadać najlaskawiej bibliotekarzowi uniwersyteckiemu w Krakowie dr. Karolowi Estreicherowi, w uznaniu jego zasłużonej działalności, order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taks.

Według doniesienia c. k. Starostwa husiatyńskiego sprawdzony został w dniu 17 b. m. i r. księgosusz w Trojanówce ad Suchodół, miejscowości tamtejszego powiatu. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19 listopada 1881.

Dnia 23 listopada 1881 r. wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XLIX dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 129. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 14go października 1881 o postępowaniu z cukrem w urzędzie cłowym Kallstadt.

Nr. 130. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 9 listopada 1881 o przydzieleniu dwóch gmin na Morawie do okręgu innego sądu powiatowego.

Nr. 131. Reskrypt ministerstwa wyznań i oświecenia z 13 listopada 1881 o skróceniu terminu do uzyskania potwierdzenia frekwencji w uniwersytetach.

Nr. 132. Rozporządzenie ministerstwa handlu z 14 listopada 1881 o połączeniu dyrekcji poczt w Wiedniu z dolno austriacką dyrekcją.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 24 listopada.

Zmiany dokonane w ostatnich dniach w składzie stronnictw Izby deputowanych Rady państwa górują i zapewne jeszcze długo górować będą nad innymi sprawami wewnętrzną polityki. Jest to w każdym razie szczególny znaczący, że prasa opozycyjna przedstawiająca w przesadzie zorganizowanie się połączonej lewicy jako fakt nadzwyczajnej doniosłości dla losów państwa, w ogóle niemal tak samo jak z tego faktu raduje się z t. z. secesyi w łonie prawicy. Wiadomo, czym jest właściwie ta secesya. Grono posłów uformowało klub osobny, aby w nim wydatnie odrębność zapatrywać swoich ze stanowiska katolickiego na niektóre bieżące sprawy wewnętrzne. Jest to rozdział niezaprzeczony ale nieosłabiający prawicy jako większości parlamentarnej, bo nowy klub pozostaje w najściślejszej łączności z dawnymi towarzyszami politycznymi. Jeżeli zatem nawet taki nieznaczny pod względem politycznym rozdział w łonie prawicy sprawą tak nadzwyczajną satysfakcyę opozycji, to słusznie żądać wnoszą, że w duchu niewiele oczekuje po dokonaniu mozolnego połączenia się lewicy w jeden klub z ujemnym tylko programem.

Że niewiele po tem wszystkim spodziewać się można, na to daje opozycji kategorięczne zapewnienie P. Lloyd, sędzia bardzo wytrawny i biegły w sprawach przedlitawskich, sędzia raczej niechętny prawicy niż uprzedzony przeciw lewicy. Oto jego zdanie: Nie trzeba się łudzić pod względem efektu połączenia klubów lewicy i przyszyłych widoków stronnictwa wierno-

konstytucyjnego. Nadzieja, że niemiecko-liberalne żywioły ponownie odzyskają wszechwładztwo parlamentarne, wydaje się nam próżną. Czyż w razie, gdyby połączonej lewicy cudem jakim powiodło się obalenie gabinetu hr. Taaffe i zdegradowanie dzisiejszą większość parlamentarną na stanowisko mniejszości, zostałaby usunięta konieczność, z której wypłynęło wprowadzenie Czechów na grunt konstytucyjny, konieczność uznana w swoim czasie nawet przez stronnictwo wiernokonstytucyjne, gdy samo zawiązało rokowania z Czechami? Czyż można usunąć zupełnie to wszystko, co podczas rządów hr. Taaffe stworzone zostało w kierunku dodatnim? Czyż można po prostu ignorować egzystencję Czechów i ich narodowych sprzymierzeńców wobec faktu, że na gruncie parlamentarnym okazali się żywiołami czynnikami? Wszechwładztwo niemiecko-liberalnego stronnictwa, jak za czasów ks. Adolfa Auersperga, jest w przyszłości wykluczone. Pokazało się bowiem, że parlamentarna zdolność prowadzenia rządów nie jest wyłącznym przywilejem stronnictwa niemiecko-liberalnego. Myśl ugodowa, podjęta przez hr. Taaffe, jest zupełnie uprawnioną. Ktokolwiek nastąpi po obecnym austriackim ministrze prezydencie, nie będzie mógł zapoznać ani tego motywu politycznego, ani jego faktycznych rezultatów. Nawet dr. Herbst, stanowiący na czele rządu, musiałby bezwarunkowo liczyć się z Czechami, Polakami i Słoweniami, oraz z konsekwencjami ich politycznej egzystencji. Frakcyje lewicy nie obaliły i nie obalą hr. Taaffe; gdyby im się to powiodło, to dopiero wtedy miałyby przed sobą wielką kwestję, co dalej czynić wypada, kwestję, o której rozwiązaniu nawet połączone niemiecko-liberalne stronnictwo nie ma wyobrażenia.

W tem pytaniu: co dalej, streszcza się cała sytuacja obecna. Połączone lewica tak samo teraz jak przed połączeniem nie ma żadnego dodatniego programu, nie wie, co by uczyniła, gdyby jej dziś wypadło objąć ster rządu. Natomiast rząd staje przed Radą państwa z obfitym programem, obejmującym sprawy i kwestye ekonomiczne nadzwyczajnej wagi dla dobrobytu całej ludności. W pracy około wykonania tego programu grupują się koło rządu wszystkie czynniki, którym nie chęć panowania, nie jałowe spory, lecz dobro publiczne jako cel główny przyswieca.

Sprawy krajowe.

(Domy aukcyjne.)

I.

(S) W lecie bieżącego roku otrzymały galicyjskie Izby handlowe jak w ogóle wszystkie austriackie od Rządu do przejrzenia i zaopiniowania projekt ustawy o urządzeniu domów aukcyjnych. Chodzi tu o nową instytucję niewątpliwie wielkiego znaczenia dla stosunków handlowo-przemysłowych, i dlatego, zanim zdamy sprawę z opinii Izby handlowych, przytoczymy główne postanowienia tego projektu.

Domy aukcyjne mają na celu zabezpieczyć i ułatwić publiczne interesa aukcyjne przez ich skoncentrowanie w pewnym dla każdego łatwo dostępnym miejscu. Każdy dom aukcyjny ustanowiony zostanie dla pewnego rejonu obejmującego jedną lub kilka miejscowości. W większych miejscowościach mogą być także urządzone domy aukcyjne dla pewnych w koncesyi wyraźnie wskazanych przedmiotów. Każdemu domowi aukcyjnemu służyć będzie prawo wyłączności w ten sposób, że w tym samym rejonie nie może powstać drugi dom aukcyjny i że wszystkie pozasądowe licytacye zastawnych rzeczy tak dobrowolne jak i przymusowe przeprowadzone być mają w domu aukcyjnym. Osobna ustawa wyda postanowienia, według których także sądowe licytacye zabranych rzeczy

Naturalizm w sztuce współczesnej

WERESZCZAGIN.

III.

Małe trzy obrazki, podpisane: *Na Szypcie spokój*, przedstawiające żołnierza na straży w trzech różnych momentach i sytuacjach, jak z początku stał spokojnie i cierpliwie, jak potem walczył z zamięcią, aby się na nogach utrzymać, a nareszcie jak padł i leży napół zaspany śniegiem — te małe obrazki także nie grzeszą jednostajnością, bo jest w nich akcja, postęp, odmiennosc; stanowią one małą zamkniętą całość, a wrażenie wywołane przedmiotem nie pozostaje jedno i to samo, ale się potęguje i rośnie. Za to zupełnie nie-artystyczne, przeciwne wszelkim warunkom estetycznym są te obrazy Wereschczagina, na których wszystko jest jednostajnie straszne, ohydne, groźne, n. p. owe pole zasiane tysiącami ciał nagich, nad któremi pop w wytartej kapie i żołnierz odmawiają ostatnią modlitwę, albo ten drugi okropny obraz, na którym widzimy mnóstwo ranionych z jednym prawie wyrazem obojętności i zmęczenia, który jakby zastępnym na wynędzniałych twarzach i tylko patrzymy na pokrwawione szmaty i poszarpane ciała.

Rzecz bardzo mała mogła być ten obraz podnieść i zrobić go możliwym, bo tak jak jest, patrzeć się nań nie można. Oto jedna twarz szlachetna, wyższa, choćby twarz owej siostry miłosierdzia, która jest wprawdzie na obrazie, ale nie nie mówiąca, także gminna. Zapewne taką była — taką ją więc malarz

oddadł, aby się od prawdy nie oddalić. Realściści mówią, że jeżeli rzeczy tak się mają w rzeczywistości, tak się przedstawiają w naturze, zatem i sztuka musi je wiernie oddać — i tu właśnie leży wielki błąd, niezrozumienie rzeczy. Natura jest zmienna, ruchliwa, coraz to inna, a obraz czy książka pozostają zawsze te same — oto różnica zasadnicza między naturą a sztuką, ta sama, jak między ruchem a nieruchomością. Realściści chcą ściśle kalkować przyrodę, podjęli się niemożliwości, co innego bowiem patrzeć na tę samą scenę w naturze, która za chwilę się odmieni, a co innego na obrazie, który tę chwilę uwiecznia.

Darń — natura jest zwodniczą, ująć się nie da i dotknąć palcem, między nią a sztuką musi być różnica konieczna. I tu musimy dotknąć najdelikatniejszego odcienia, który leży w naturze rzeczy, i nie pozwoli nigdy, aby naturalizm pozostał w ciasnych granicach, jakie sobie sam sztucznie zakreśla. Według nas, Wereschczagina i wszyscy naturalści chcą ściśle trzymać się prawdy i rzeczywistości, ale tej tylko, która jest w rzeczach zewnętrznych, podpadających zmysłom — podjęli się niemożliwości. Wiemy, że prawdy ściślej, absolutnej, w rzeczach zewnętrznych nie ma — zmysły nasze są kłamliwe, za pomocą nerwów przenoszą myśli obraz zewnętrznego świata już nie zupełnie ściśle. Weźmy rzecz jedną i tę samą, wypadek, fakt, scenę, i niechaj kilku ludzi, którzy nań patrzą, opowie nam je każdy z osobna, a przekonamy się, jak dalece jedno opowiadanie różni się będzie od drugiego. Jeżeli każdy według właściwości swych organów, nerwów, temperamentu, patrzy na świat zewnętrzny, jeżeli już życie samo jest rodzajem ciągłej iluzji, cóż robi najzaciętszy realista, aby uchwycić prawdę absolutną, której nie ma,

i wyprzeć się fantazyi w sztuce, która jako cień rzeczywistości jest tylko iluzją iluzji? Rzecz dziwna, więcej jest pewności i stałości właśnie w idealnym świecie — to, na co patrzymy, ucieka przed nami, jak płynąca woda, to, co zachowaliśmy w pamięci, jest naszą własnością. Ale z drugiej strony, czy wspomnienie pozostaje ściśle prawdziwym? Czy czasem, powoli, nie ubieramy go w kolorystykę idealną, dodając i tu wiele z własnej duszy i wyobraźni?

Gdzież jest ta natura, którą chcą uchwycić realisci, utworzona z jakichś pojedynczych ułamków, odrębna, odosobniona? Natury nie ma bez człowieka. Człowiek patrzący na przyrodę ożywia ją tysiącem obrazów i myśli; a realista tego nie dostrzega, aby człowiek potrafił spojrzeć na zewnątrz siebie i pojąć naturę samą w sobie, nie dodając jej nic swego. Naprawdę realista chciałby stworzyć jakąś naturę usamowolnioną, nie nie mówiącą, naprawdę ludzkość już zmęczona i stara dopomina się o martwą bezmyślność i o spoczynek w zewnętrznej jakiejś prawdzie bez indywidualnej treści — myśl wewnętrzna przebijająca w wszechświecie jak „czysty płomień w alabastrowej lampie“, a umysł człowieka tak jest stworzony, że myśleć musi i tworzyć oderwane pojęcia. Czy to jest szczęście, czy męka, dusza ludzka nie pozbędzie się ideału, nierozłączna z nim przechodzić musi przez życie jak potępieni kochankowie Daniego płynęli przez wieczność całą, połączeni ostrzem jednego miecza.

Najszlachetniejsza atrybucja naszego umysłu jest tworzenie pojęć abstrakcyjnych, dochodzenie od szczegółów pojedynczych do całości. Jeżeli n. p. spojrzymy na drzewo, czy przez konieczne kojarzenie się myśli nie przyjdzie nam zaraz na myśl pojęcie cienia, ptaków, zieloności, albo po prostu ceny drze-

wa, wartości jego i gatunku? To już są pojęcia ogólne, nie istniejące w naturze, tylko w człowieku.

Zdaje mi się nawet, że w tych naszych pojęciach abstrakcyjnych jest więcej prawdy, o ile w ludzkich rzeczach może być mowa o prawdzie, aniżeli w pojedynczych zewnętrznych szczegółach, podpadających zmysłom. Weźmy pojęcie czasu; na zewnątrz mierzymy czas według wschodu i zachodu słońca, według wskazówek zegarów, i nie jesteśmy w prawdzie. Dzień i noc to tylko milionowe części, a zegar to konwencjonalny znak — aby zrozumieć czas, trzeba się odwołać do pojęć abstrakcyjnych, rozumowanych, i myśli się w nich zgubi, jak oko w otchłani gwiazd mlecznych, a przecież bliżej jest prawdy, bliżej tego, co było i co będzie.

I dlatego zdaje nam się, że dzieło sztuki im więcej ma tej prawdy wiecznej, ogólnej, duchowej, tem wyżej stoi, tem nawet jest bardziej ludzkie, prawdziwe. Realizm wysoko pojęty, nie jest czem innym, i my go inaczej rozumieć nie możemy. I obrazy Wereschczagina nowym nam tylko były dowodem tego, że każde dzieło sztuki musi mieć znaczenie idealne. Czy rosyjski malarz jest pewny, że jego obrazy nie nie mówią, jak tylko to, co przedstawiają, ściśle tylko to, co się mieści na płótnie? Gdyby nam tylko przedstawiały to, że krew jest czerwona, trupy sine, śnieg biały, czyżby się tłumy zbiegały i stały przed niemi w głuchym milczeniu? Mały przykład wystarczy — weźmy pierwszy lepszy obraz, ten, który przedstawia zmarłego w śniegu żołnierza, i podpiszmy go inaczej, n. p. „Piłak pod płótnem“ — t. j. odrzućmy myśl wyższą, idealną, cóż się zostanie z obrazu, pomimo że będą w nim te same zalety techniczne i ta sama naturalistyczna prawda? Wereschczagina sam sobie kłam zadał, gdy bro-

przeprowadzone będą w domach aukcyjnych.

W miastach, w których istnieją biura pośredniczące w aukcjach, domy aukcyjne urządzone w myśl tej ustawy uzyskać mogą prawo wyłączności dopiero po zgłoszeniu koncesyj na te biura. Rozszerzenie tych koncesyj po za granice obecnie wskazane jest bezwarunkowo wykluczonem. Prawo przeprowadzania licytacji służące pewnym zakładom lub władzom na mocy osobnych przepisów nie zostaje tą ustawą naruszone. Nadto wykluczone są z domów aukcyjnych następujące przedmioty: 1) przedmioty grożące ogniem, jeżeli lokal nie daje zupełnego bezpieczeństwa; 2) papiery handlowe i kredytowe; 3) żywe zwierzęta, których transportowanie do domów aukcyjnych jest niedozwolone ze względu na bezpieczeństwo, sanitarne stosunki lub inne powody publicznego charakteru. Przymusowemu zarządzeniu licytacji tylko w domach aukcyjnych nie podlegają następujące przedmioty: 1) produkty gospodarstwa rolnego i leśnego w miejscu produkcji oraz drzewo w lesie, na miejscu ścinania, spławiania lub na składzie; 2) napoje spirytusowe stojące na składzie; 3) ruchomości w razie przeprowadzenia się, jeżeli w miejscu nie ma domu aukcyjnego; 4) przedmioty, których transport wymaga nadto znacznych kosztów lub połączone jest z niebezpieczeństwem zepsucia; 5) wierzytelności i licytacyjne wydzierżawianie praw, które zaliczane są do rzeczy ruchomych.

Do prowadzenia domu aukcyjnego potrzebna jest koncesja od władzy. Koncesja udzielana będzie tylko gminom lub stowarzyszeniom na pewien okres czasu, mianowicie gminom najwyżej na lat 40 a stowarzyszeniom najwyżej na lat 25. Gminie służy pierwszeństwo przed stowarzyszeniem, jeżeli w razie zgłoszenia się tego ostatniego o koncesję w pewnym oznaczonym terminie zrobi użytek ze swojego prawa. Koncesja nie wyklucza zmiany jej zakresu lub granic rejonu aukcyjnego przez władzę, jeżeliby się to potrzebnie okazało. W pierwszych 10 latach po nadaniu koncesji zmiana taka nastąpić może tylko w porozumieniu z właścicielem koncesji.

Udzielenie koncesji, oznaczenie rejonu aukcyjnego, zatwierdzenie regulaminu z taryfą opłat, oraz wprowadzenie zmian w zakresie koncesji lub rejonu aukcyjnego należy do politycznej władzy krajowej, która w tej mierze zasięgnie opinii Izby handlowej i gminy, oraz porozumie się z wyższym sądem krajowym i krajową władzą skarbową. Jeżeli nie nastąpiło porozumienie między władzami krajowymi, sprawa zostanie przedłożona ministrowi spraw wewnętrznych, które wyda decyzję w porozumieniu z ministerstwami handlu, skarbu i sprawiedliwości, a jeżeli chodzi o sprawy należące do zakresu ministerstwa rolnictwa, także w porozumieniu z tem ministerstwem.

Koncesja może być udzielona pod następującymi warunkami: 1) jeżeli zamierzone założenie domu aukcyjnego odpowiada potrzebie; 2) jeżeli przeciw miejscu i lokalowi na dom aukcyjny przeznaczonemu nie zachodzą żadne przeszkody, wypływające ze względów publicznych; 3) jeżeli złożona została wymagana kaucja lub w razie ubiegania się gminy odpowiednia deklaracja poręczająca. Nadto zawierać będzie koncesja warunek, że

ma być ustanowiony kierownik zakładu zatwierdzony przez polityczną władzę krajową. Kierownik taki ma być własnowolny, nieposzlakowany i powinien wykazać się dostateczną przez Izbę handlową stwierdzoną znajomością interesów. Nie wolno zakładać domów aukcyjnych w lokalu szynkarskim, w pobliżu świątyń, szkół, publicznych szpitali lub zakładów humanitarnych. Lokal musi być zabezpieczony od ognia i dość przestronny, aby w nim pomieścić można wszystkie przedmioty aukcyjne.

Wysokości kaucji nie oznacza projekt; mówi tylko, że ma ona odpowiadać rozmiarowi interesów i może być przez władzę podwyższoną, jeżeli interesa od chwili żądania koncesji przybrały szersze rozmiary. Wolno także prosić o zniżenie kaucji, jeżeli interesa zmniejszyły się, lub jeżeli nie rozwinęły się wcale w taki sposób, jak w chwili nadania koncesji przypuszczano.

Koncesja może być przed upływem czasu, na który udzieloną została, zawieszona lub zupełnie cofnięta w następujących wypadkach: 1) jeżeli bezskutecznie się okazały kilkakrotnie wymierzone kary za przekroczenie koncesji, przepisów licytacyjnych, regulaminu lub taryfy opłat; 2) jeżeli kierownik nie odpowiada wymaganiom prawnym a wezwaniu do przedstawienia innego odpowiedniego kierownika nie stało się zadość w oznaczonym terminie; 3) jeżeli po nadaniu koncesji zakład nie został otwarty w oznaczonym terminie, lub jeżeli zaniedbano czynności nie pod wpływem konieczności wypadkowej.

Właściciel koncesji obowiązany jest przestrzegać przepisów o zezwoleniu na licytację, o jej przeprowadzeniu, o wyłączeniu pewnych przedmiotów i o obowiązkowych opłatach. Nie wolno mu odmówić przyjęcia do aukcji przedmiotów, które według przepisów dopuszczone są do licytacyjnej sprzedaży a według ustawy tylko w domach aukcyjnych na licytację wystawione być powinny.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Nowy okres sprawy wschodniej.)

W augsburskiej *Allgemeine Zeitung* znajdujemy poważny przegląd stosunków na Wschodzie z dodatkową uwagą, że na przeobrażenie wynikłe z owych stosunków za mało w Europie zwraca się uwagi, i że odnosi z tego korzyść tylko Anglia, która spokojnie i stanowczo robi coraz większe zdobycze za pośrednictwem swoich kuponów. Najważniejsze ustępy tego artykułu brzmiały:

„Kiedy w Tunisie, mimo niedostatecznej opieki nad wojskiem i mimo nieprzyjaznego klimatu, bagnet jednak spełnia swoją powinność, a stary Egipt pod młoda administracją europejską przemieniony został z kraju ciekawego na kraj przynoszący dochody, odbywa się równocześnie nad Bosforem powolny proces, którego drogi zarysowały się już obecnie dość wyraźnie, którego końca jednak trudno przewidzieć.

„Wieki średnie miały swój odrębny charakter: najemny żołdak, który nie miał w domu dachu ani chleba, szedł na obczyźne, sam nie nie posiadał i nie chciał być

nieczują własnością. Nasze stulecie obfitujące w wojny państwowe a uboższe w animusze indywidualne rycerskie, przyniosło nam obok wychodźstwa do Ameryki, drugą emigrację do Turcji. Nie wysłała ono tam wprawdzie swoich dzieci, ale swoje kapitały na nieliczne oazy produktywne na wielkiej finansowej pustyni tureckiej. Oczywiście, że administracja finansowa państwa tureckiego nie mogła płacić procentów, ale szafowała hojnie przyrzeczeniami. Przyjąwszy je do wiadomości, zgromadzili się wielcy wierzyciele, szczególnie w Londynie, i zmobilizowali ogromną wyprawę kuponową na Konstantynopol, która się tam na swój sposób zainstalowała i od pewnego czasu tem natarczywiej na sułtana napiera, im mniejsze ma nadzieje, że natarczywość ta odniesie pożądany skutek. Zwolna jednak komendanci wyprawy przyszlizli do przekonania, że Turcja znajduje się w smutnej sytuacji, bo w niemożności płacenia. Komisja wierzycieli, na której czele znajduje się p. Bourke, wpadła wtedy na trafny pomysł i zaczęła rozważać, czy nie możnaby Turcji zrobić produktywniejszą w pieniądzu na drodze administracyjnej. Droga do tego celu odkryto bardzo łatwo. Zaproponowano Turcji, ażeby pewne źródła swoich dochodów oddała w ręce wierzycieli, i ażeby ci zamiast przyrzeczeń, mogli także otrzymać realniejsze korzyści, gdy dochody odbierać zaczęli komisja wierzycieli. Porta wiedziała dobrze co to znaczy, gdyż niedawno Egipt został tak samo zdobyty kuponem, a komisarze tureccy, którzy się zanadto spuszczały na ruch całego Islamu, zastali za przybyciem tam okręt pancerny, który ich bardzo uprzejmie wyprosił z Aleksandrii. Musiano sobie tedy powiedzieć w Konstantynopolu, że tym razem akta długu państwowego w rękach wierzycieli zastępują miejsce batalionów i dział, i bez hałasu opanowały Egipt w drodze administracyjnej.

„Naturalnie także, że Turcja zaczęła się obawiać po swoich długach skutków, których, zaciągając je, nie przeczuwała nawet. Anglicy jednak nie zrażali się bynajmniej pozorną obojętnością turecką i nie myśleli ustępować. Układy odbywały się bez przerwy. Można w nich odróżnić dwa kierunki a raczej dwa peryody. W pierwszym oddawano się nadziei, że cel zostanie osiągnięty przez sekwestr kas celnych i monopolów. Turcy nie podnosili prawie zarzutów, ale skoro przyszło do realizowania uchwał, pokazało się, że kasy są próżne. Naówczas komisja wierzycieli zrobiła pierwszy krok stanowczy i zaczęła oznaczać wyraźnie pewne okręgi terytorjalne, które mają być oddane w administrację z wyłączeniem dochodów celnych. Z tytułu preteusji pieniężnej wierzycieli, chce komisja uzyskać tytuł do zagarnięcia praw zwierzchniczych nad pewną nieoznaczoną jeszcze prowincją. I znowu musiał sułtan zrobić ustępstwo, a rokowania toczą się dalej. Całemu przebiegowi sprawy Rosyja dotychczas przypatrywała się spokojnie. Wiedziała, że Turcja bądź co bądź płacić nie będzie. Ale skoro przyszło w układach do żądania pewnej, prawda, że tylko administracyjnej, ale zawsze terytorjalnej okupacji, weszła i Rosyja na tę samą drogę. Należy się jej przecież z ostatniej wojny jeszcze 35 milionów funtów tureckich kontrybucji wojennej.

„Tym sposobem w chwili, gdy Anglia nad Bosforem za należącej jej gotówkę chciała wejść w posiadanie pewnego terytorium, pojawił się nagle u Porty poseł z Petersburga, ażeby się upomnieć o owe miliony i procenta od nich. Sprawa ta byłaby może pod względem finansowym bardzo komiczna, gdyby nie była pod względem politycznym bardzo groźna. Poseł rosyjski podniósł trzy kwestye: najprzód żądał dokładnego określenia sumy, powtóre ustanowienia terminów spłaty, a nakoniec oświadczenia, jakie gwarancje wypłaty może dać Porta? A ponieważ o innych materyalnych gwarancjach nie mogło być mowy, musiało zatem Porta przed tygodniem zająć się na serjo tą kwestją i zadać sobie pytanie, czyliby jako gwarancję nie oddać któregoś z terytorjów, naprzykład Armenii pod administrację rosyjską. Rząd turecki zrozumiał, że gdy komitet wierzycieli nie myśli w żadnym razie rzec się nad Bosforem tych samych wymagań, jakie już weszły w praktykę w Egipcie, to nie ma również podstawy do odmawiania gwarancji żądanych przez Rosyję. Obecnie tedy toczą się rokowania równoległe i warto doprawdy przypatrzeć się bliżej, czy kupony angielskie przygotowane do pochwylenia zdobycze terytorjalnej nie obiorą któregoś z wybrzeży nad morzem Egejskiem, gdzie zostawać będą pod ochroną statków pancernych, gdy jednocześnie rosyjska kontrybucja wojenna zechce północną Azję. Mniejszą wziąć pod opiekę bagnetów kankazkich. Wybrzeża morza Śródziemnego muszą być opanowane i będą, i każdy wie o tem, lubo nikt o tem mówić nie chce. W ten sposób rozpoczyna się nowe przeobrażenie w kwestyi wschodniej, która z żelaznej stała się papierową, niemniej jednak i w tej postaci zbliża się do nieuniknionego rozwiązania. Obecnie najciekawszą jest rzeczą, jaką pozycję zajmie

Europa środkowa. Obawiamy się, że żaden tajny radca finansowy pruski nie przeważy tu szali, gdyż nie będzie stanowił odpowiedniej przeciwwagi.“

(Koszta wyprawy tunetańskiej.)

Ostatnim prawie aktem urzędowym kilku członków byłego gabinetu francuskiego, a mianowicie ministra wojny generała Farre, ministra marynarki admirała Cloué i ministra skarbu Magnina, mianowanego obecnie gubernatorem banku francuskiego, było wniesione do Izby deputowanych żądanie kredytu nadzwyczajnego na pokrycie kosztów wyprawy tunetańskiej i wyprawy algijskiej w południowym Oranie. Przedłożenie to Izba deputowanych przekazała specjalnej komisji, która wkrótce złoży swe sprawozdanie i rzecz ta będzie przedmiotem dyskusji jeszcze przed odroczeniem Izby, a więc zapewne jeszcze w tym lub najdalej w początkach przyszłego tygodnia.

Kredyty zażądane przez ministerstwo wojny wynoszą na wyprawę tunetańską 21,608,705 fr., na pokrycie zaliczki udzielonej bejowi 578,954 fr., na wyprawę w południowym Oranie 3,820,000 fr. Nadto minister marynarki na pokrycie dodatkowych kosztów wyprawy tunetańskiej zażądał 2,920,000 franków.

Ponieważ poprzednio uchwałami z dnia 19 kwietnia i 12 lipca r. b. parlament przeznaczył na koszt wyprawy tunetańskiej w ogóle dla ministerstwa wojny 17,431,000 fr., dla ministerstwa marynarki 2,395,276 fr., a dla ministerstwa skarbu 95,000 fr., przeto koszt samej tylko wyprawy tunetańskiej, nie licząc kosztów poskromienia powstańców w południowym Oranie, do d. 30 listopada r. b. wynosić będą w wydziale wojny 39,039,705 fr., w wydziale marynarki 5,315,276 fr., a w wydziale skarbu 95,000 fr., czyli razem 44,449,981 fr., donieśliśmy zaś już, że nowy gabinet zamierza jeszcze przed odroczeniem Izby wystąpić z żądaniem nowego kredytu na pokrycie kosztów wyprawy w ciągu grudnia r. b.

(Ruchy irlandzkie.)

Obecne położenie w Irlandyi najlepiej charakteryzują trzy poniższe doniesienia, które jednocześnie podają dzienniki.

Telegram dubliński ogłoszony w dzienniku *Standard* z d. 19 b. m. donosi o odbytem dnia poprzedniego w Dublinie walnem zgromadzeniu stowarzyszenia *Home Rule League*, mającego na celu wywalenie niezawisłości parlamentarnej dla Irlandyi. Na zgromadzeniu tem uchwaloną została odezwa oświadczająca, że podczas agitacji agraryjnej komitet wykonawcy ligi *home-rulerów* uważał za właściwe wstrzymać się od wszelkiej propagandy, teraz jednakże sądzi, iż nadszedł czas, w którym należy peryodycznie podnosić kwestję osobnego ciała parlamentarnego dla Irlandyi. Komitet nadmienia przytem, że nie pominie zbliżającej się wiekowej rocznicy niepodległości narodowej irlandzkiej, lecz walczyć będzie wytrwale, ażeby rocznica ta uświęconą została założeniem stanowczem kwestyi osobnego irlandzkiego parlamentu. Komitet wezwał obecnych członków ligi, ażeby się zajęli organizowaniem komitetów lokalnych.

Drugą odmiennej treści wiadomość otrzymuje tenże dziennik z Limerick. Jest to telegram donoszący, że robotnicy rolni irlandzcy ogłosili manifest, w którym skarżą się, że dzierżawcy zajęci tylko własnymi interesami i dążeniem do zubożenia się, zaniadają zupełnie klasę robotniczą, trzeba zatem żeby robotnicy sami utworzyli stowarzyszenia dla popierania swoich interesów. Manifest ten kończy się wyrazami: „Utworzymy potężne stowarzyszenie celem domagania się naszych praw i pokażmy światu, że mamy siłę uzyskać te prawa.“

Trzecie doniesienie nadeszło z Roserea w hrabstwie Tipperary i nosi datę 18 b. m. Odbył się w tym dniu bardzo liczny mityng urzędników, właścicieli ziemskich, dzierżawców i kupców, którzy powzięli postanowienie popierania polityki rządu przeciwko lidze ziemiańskiej, oraz utworzenia towarzystwa wzajemnej pomocy przeciw terroryzmowi.

Z tego przypadkowego zupełnie zestawienia trzech wiadomości wynika wprawdzie wniosek pocieszający, że liga *home-rulerów*, która zapewne zna dobrze położenie kraju, uważa ruch agraryjny za uspokojony prawie zupełnie, ale z drugiej strony wiadomości te przedstawiają smutny obraz rozprężenia panującego na zielonej wyspie. Jedni marzą o oderwaniu parlamentarnem Irlandyi od Anglii, inni jednocześnie stają w obronie rządu, a przeciw obozowi dzierżawców, którzy już po części uzyskali żądane ulgi wskutek bilu agraryjnego, tworzy się drugi obóz robotników, których falanga jest niezmiernie liczną i z których akcją tembardziej rachować się potrzeba, że są to ludzie, którzy nie nie posiadają, więc nie nie mają do stracenia.

niac się przeciw zarzutom tendencyjności, powiedział: „Nie chciałem wyrażać żadnego morału moimi obrazami — morał wyciągać ci, co się na te obrazy patrzy.“ A więc stało się to pomimo jego woli, — samą siłą rzeczy — a choć malarz nie chciał wyrażać myśli wyższej, to siła jego talentu w tem się objawia, że właśnie każdy obraz ma znaczenie głębokiej doniosłości, ma swoją filozofję. Jest to przedstawienie całej rasy, jest straszna walka z żywiołami, walka na rozkaz pełna poddania, obojętnej, bezmyślnej rezygnacji. I sam malarz nie potrafił o tyle ukryć swego własnego widzenia rzeczy, abyśmy ze sposobu, w jaki przedstawia wojnę, nie zrozumieli całej goryczy protestu i grozy negacji, strasznej a potężnej. I nie tylko przed zewnętrzną grozą przedmiotu, ale przed wewnętrzną myślą dusza widza burzy się i wzrusza, czując się wobec jednego z wiecznych, nierozwiązanych współczesnych problemów, społecznych i dziejowych.

I dlatego, że trzymając się ścisłej metody obserwacyjnej, naturalizm może wyrażać idea wielkie, godzi my się z nim, wierzymy w jego dalszy rozwój i postęp i nie boimy się zgubności jego kierunków dla przyszłości sztuki.

Dotąd dzieło realistów jest jeszcze dziełem niedokończonym i niezupełnym, bo jeżeli jest potężne przez to, że odpowiada potrzebom dzisiejszego społeczeństwa i że obrało metodę ścisłej, i sumiennej obserwacji, to ma swoje słabe strony w tem, że tę metodę zastosowuje tylko do zewnętrznej prawdy, i że naturę chce kopiować zbyt niewolniczo w pojedynczych martwych szczegółach, odrzucając najwyższe zadanie sztuki: łączenie szczegółów w harmonijną całość. Ale to pojęcie

fałszywe nie wyklucza postępu — punkt wyjścia realistów jest prawdziwy, stwarza sztukę nie martwą, ale z krwią i z muszkulami, a od indywidualnego temperamentu artysty zależeć będzie, jak zastosować metodę eksperymentalną, czyli się ma obracać w cieśniej-szych czy szerszych granicach. I to jest rzecz pewną, że im większe będzie pole zastosowania, tem świetniejsze naturalizm odnieść może tryumfy.

Już w obrazach Wereszczagina jest postęp — widzimy podobno po raz pierwszy realizm zastosowany do rzeczy wielkich, dochodzący do wyrażenia myśli ogólnej. Przed Wereszczaginem inny mistrz współczesnego realizmu, Flaubert, większy od niego artysta pod względem formy, stworzył powieść z głębszą myślą filozoficzną, obydwaj za pomocą tylko ścisłej obserwacji. Sumienne obserwowanie rzeczywistości musi zatem być podstawą sztuki, ale przeto realizm nie wyprze się ani myśli głębszej, ani formy artystycznej, tego, co stanowi treść sztuki. Po za Flaubertem i Wereszczaginem wyobraźmy sobie jeszcze jeden krok dalej, wyżej, wyobraźmy sobie artystę, któryby oprócz pięciu zmysłów miał jeszcze to poczucie delikatne, dotąd obce realistom, poczucie tego co piękne, wzniosłe i dobre, bo wszakże i to jest w naturze, i to jest rzeczywistością — a artysta taki posługując się tą samą metodą i na tych samych podstawach, na jakich się dotąd opierał realista, może stworzyć wielkie dzieło sztuki, odpowiadające chwilowym potrzebom społeczeństwa, prawdzie i wiecznym prawom piękna.

Z. D.

KRONIKA

† **Karol Balasits**, emerytowany c. k. starszy radca skarbowy i krajowy referent górniczy, obywatel honorowy miasta Wieliczki, po długiej chorobie zakończył życie wczoraj wieczór w Mödling, pod Wiedniem, przeżywszy lat 68. Zmarły w szerokich kołach naszego miasta i kraju posiadał prawdziwy szacunek i żywą sympatię z powodu prawości swego charakteru i ujmujących przymiotów osobistych. Śmierć jego jest bolesnym ciosem dla pozostałej wdowy i dwóch synów, z których starszy, dr. August Balasits, zajmuje katedrę w uniwersytecie tutejszym, a głębokiem żalem przejmie niezawodnie wszystkich przyjaciół i znajomych tej zacnej rodziny.

† **Hr. Mniszech**, zięć pani Balzak-Hańskiej, wdowy po sławnym pisarzu francuskim, jak donosi *Figaro*, zmarł temi dniami w Paryżu.

— **Wieczór Mickiewiczowski**. Jak lat zeszłych tak i w tym roku wydział czytelników akademickiej urządził dnia 26 listopada w wielkiej sali ratuszowej uroczysty obchód dwudziestej szóstej rocznicy zgonu wielkiego poety, twórcy *Pana Tadeusza*.

— **Kolej wieczorna**. Według doniesienia urzędowej *Wiener Ztg.* ministerstwo handlu udzieliło ks. Adamowi Sapieży i konsorcjum ubiegającemu się o koncesję na budowę kolei wycinalnej z Jarosławia do Sokala także pozwolenie na podjęcie technicznych robót wstępnych na linii Lwów-Żółkiew-Rawa z ewentualnem przedłużeniem do granicy państwa. Pozwolenie to opiewa na sześć miesięcy.

— **Na benefis pana Apolla Lubicza**, ulubionego i cenionego artysty a zarazem reżysera sceny lwowskiej, daną będzie jutro poraz pierwszy czteroaktowa komedia Gustawa Mosera p. t. *Harun-Al-Raszyd*. Zarówno imię autora, którego *Spirytyści* i *Kawaler z fiołkami* doznały już prawdziwego powodzenia, jak sympatyczna osobistość artysty załączają na liczny udział publiczności w jutrzejszym przedstawieniu.

§ **Ruch chorych** w lwowskim szpitalu powszechnym wykazuje w miesiącu październiku następujące cyfry: Z końcem września r. b. pozostało chorych 312; przybyło w październiku 509; było przeto ogółem leczonych 821. Wydano wyzdrowiałych 303; niewyleczonych 40; z polepszeniem zdrowia 61; umarło 37; ubyło tedy razem 441. Pozostało z końcem października 380 chorych.

(**Towarzystwo gazowe** w Dessau, które zajmuje się oświetleniem wielu miast i między innymi Warszawy, Lwowa i Krakowa, obchodziło w bieżącym miesiącu uroczyste jubileusz 25-letniej działalności w towarzystwie generalnego dyrektora p. Oebelhäusera, który przyjmował z tego powodu od wielu miast i towarzystw liczne gratulacje. Prezydent miasta Warszawy generał Starynkiewicz przesłał p. dyrektorowi serdeczny list, w którym mu wyraża uznanie za 25-letnie rzetelne i sumienne kierowanie sprawami towarzystwa, o czem magistrat miasta Warszawy miał sposobność przekonać się, będąc w częstej styczności z zarządem zakładu gazowego.

* **Zapiski policyjne**. Skradziono panu K. F. z pomieszkania paltot zimowy, panu M. R. z wozu dwa siwe w pasowe kratki kocy a panu J. N. koc krasny.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Lublanie c. k. kontradmirał Rudolf Dufwa, rodem ze Szwecji, przeżywszy lat 63; w Wiedniu słynny uczony przyrodnik Ami Boué, autor kilkunastu wysoko cenionych dzieł na polu przeważnie geografii, oraz geologii, z których wielka część napisana jest w języku łacińskim. Zmarły władał w mowie i piśmie trzynastu językami. Niegdyś był Boué prezydentem wiedeńskiego towarzystwa geograficznego, a do końca życia członkiem czynnym akademii umiejętności. — W Paryżu umarł francuski generał dewizy Faron; w Concepcion, w Urugwaju, uczony niemiecki podróżnik dr. Paweł Günther Lorentz, w 46 roku życia.

— **Jak pojmuwać Hamleta?** Amerykański profesor historii literatury Edward P. Vining w wydanym świeżo tomowem dziele podjął śmiało zadanie wytlómaczenia niejasności w charakterze Hamleta, i dowodzi na seryo, że kreację tę Szekspirowską pojmuwać należy tylko jako kobietę. Twierdzi, mianowicie, że albo Hamlet był rzeczywiście przebraną za mężczyznę królową, lub też przynajmniej autor chciał go mieć kobietą. Tem da się zdaniem p. Vininga z łatwością wytłómaczyć nieśmiałość Hamleta wobec mężczyzn zarówno jak dziwne jego zachowanie się wobec Ofelii, jego chwiejność i podstępność niemiecka, a wreszcie „cała wielka konfuzja jego pojęć o człowieku i świecie,” które lubi rozwijać na sposób, jak to zdaniem p. Vininga czynią właśnie kobiety...

— **Ofiarą morderstwa**, jak donoszą z Bydgoszczy, padł w tych dniach właściciel ziemski Wolszlegier w Melanowie pod Chojnicami, starzec 82-letni. Zbójcy udusili go w łóżku i

zabrali wszelkie kosztowności oraz kilka tysięcy marek gotówką. Gospodyni zamordowanego zeznała, że w nocy, kiedy popełniona została ta zbrodnia, kilku nieznanych ludzi z długimi brodami weszło do jej pokoju, że przyłożyli jej do piersi nabitą pistolet i grozili, że ją zastrzelą, jeżeli się choćby słowem odezwie. Podczas gdy następnie jeden ze zbójców strzegł jej, reszta wykonała zbrodnię, poczem wszyscy nagłe znikli. Dotąd nie wykryto najmniejszego śladu zbrodniarzy.

— **Barza** w nocy na 18 bm. uszkodziła kilka linii telegraficznych w prowincjach nadbałtyckich, zwłaszcza między Rygą a Libawą, i dalej ku granicy. Skutkiem tego komunikacja między Rosyją a Niemcami i Anglią doznała chwilowej przerwy.

— **Cholera w Mekce**. Dyrektor komisji sanitarnej w Dżeddah, major Nuri-effendi, doniósł w tych dniach telegraficznie z Suakim, że w dzień święta mahometańskiego Kurban-bajramu (d. 2 bm.) zdarzyło się w Mekce 48 wypadków śmiertelnych cholery. Następnego dnia umarło na tę zarazę 49 osób, dnia 4 bm. 55, dnia 5 bm. już 215, a dnia 6 bm. 213 pielgrzymów. Komisja sanitarna wnosi, ażeby po skończonych uroczystościach religijnych zupełnie ewakuować Mekkę. — Inny telegram, wprost z Dżeddah, donosi, że dnia 5 bm. było w Mekce 270 śmiertelnych wypadków cholery.

— **O napadzie rozbójniczym** na folwark Józefina w Królestwie, odległy o 8 mil od Warszawy, a położony w miejscu dość odosobnionem pod osadą Parysowem, podaje *Gaz. Warsz.* bliższe szczegóły. Korzystając z odosobnienia folwarku, składającego się z drugiego budynku parterowego i oficyn, kilkakrotnie już nocną porą niepokojono właściciela p. Antoniego S., lecz ten zawsze niezbrojony i zawsze przez czujne psy wcześniej obudzony, stawiał skuteczną w obronie swego mienia. Sprzykrzyło się to nareszcie złodziejom, i w nocy na 17 bm., w liczbie 14 czy 15 napadli na ów folwark. Najprzód otoczyli folwark, aby nikt się z niego wydalić nie mógł, następnie siedmiu poczęło się wdzierać do wnętrza domu. P. S., jak zwykle obudzony szczekaniem psów, pochwycił dubeltówkę i w pierwszej chwili jednego ze złoczyńców zabił, czy też zraniwszy do walki niedolnym uczynił; ale jednocześnie wdzieranie się napastników przez wszystkie drzwi i okna uniemożliwiło dalszą obronę. Pan S. widząc, że nie już nie poradzi, najprzód pomyślał o zabezpieczeniu żony, która od kilku tygodni chora leżała w łóżku. Zabrał ją więc i przeniósł do kuchni. Następnie sam wybiegł tylnymi drzwiami. Tam powitany był dwoma wystrzałami z rewolweru, które oba na szczęście chybiły. Pan S. trzeciego wystrzału już nie dopuścił, celnym strzałem z dubeltówki położył trupem opryska i sam uciekł. Zbudzeni odgłosem strzałów parobcy i chłopcy chylikiem po pod płoty wydostali się z folwarku i wsiadłszy na konie popędzili szukać pomocy, jadąc do najbliższego sąsiada i również o wiorstę mieszkającego strażnika straży ziemskiej. Tymczasem w folwarku rozbójnicy burmistrzowali, nie zważając na obecność kilku kobiet, którym się nawet niewiele dostało, pokili bowiem tylko niektóre z nich niezbyt ciężko, a jedną zraniła w ramię i rozbili wszystkie naczynia, szukając pieniędzy. Z komór, szaf, stołów, biurka i starej skrzyni zoderzewiałej drzazgi tylko pozostały. Zabrali około 10.000 rs. gotówką i listami zastawnymi, a tak byli dobrze poinformowani, że nawet znaczne pieniądze, otrzymane z dokopanej w tymże dniu przez p. S. sprzedaży drzewa, znaleźli w kieszeni i zabrali. Nareszcie usłyszawszy zbliżającą się pomoc, uciekli w stronę Parysowa, unosząc z sobą oprócz łupu jednego ze swoich, mianowicie pierwszego rannego czy zabitego. Drugi położony trupem podczas ucieczki p. S., pozostał na miejscu. O ile się zdaje, cała banda złożona była z żydów. Ten, którego trupa pozostawiono, był żydem. Trzymał on w zaciśniętej ręce nabitą rewolwer, z którego dwa naboje wystrzelił do p. S., w drugiej zaś ręce miał siedem naboję. Przy nim leżał drąg żelazny, zaostrzony, w kształcie dęta. Poznają w nim żyda z Łaskarzewa, chociaż żadnej dotąd nie ma pewności. W każdym razie trup ten może posłużyć do wykrycia zbrodniarzy. Na pomoc napadniętym przybył właściciel sąsiedniego folwarku; strażnik zaś odmówił pomocy twierdząc, że to „nie w jego rewirze.” Natomiast władza wyższa bardzo energicznie wzięła się do roboty. W nocy z piątku na sobotę, nie czekając rana, posłano na miejsce wypadku fotografa, dla zdjęcia fotografii z zabitego rozbójnika, gubernator warszawski zaś wysłał dla przeprowadzenia najściślejszego śledztwa naczelnika straży ziemskiej z Nowej Pragi.

(s) **Nowe zadanie dla Lessepsa**. Dla tych, którzy obawiają się, że znakomity twórca kanału suezkiego, po przekopaniu miedzymorza Panamy, którem się zajmuje obecnie, nie mając już nie do roboty na kuli ziemskiej, będzie zmuszonym podać się do emerytury, powtarzamy umieszczoną w dzienniku *Times* wiadomość o projekcie przekopania miedzy-morza Kraw, łączącego półwysp Malakka z Indo-Chinami. Południową granicę posiadłości angielskich w Indo-Chinach stanowi rzeczka Pakchan, płynąca na południe. O kilka mil angielskich od tej rzeki na granicy państwa syamskiego leży miasteczko Pakchan, więcej znane niż Kraw, od którego miedzymorze wzięło nazwisko. W tem miejscu półwysp Malakka ciągnący się jeszcze daleko na południe, jest najwęższym; ma bowiem tylko 50 mil szerokości. Przekopanie tego miedzymorza byłoby tem łatwiejszem, że rzeki Pakchan i Htassay mogłyby być z użytkowane tak, że tylko 30 mil angielskich pozostałoby do przekopania tego kanału. Trudności techniczne nie byłyby wielkie, a przez przekopanie tego kanału droga z Anglii lub Indji do Chin i z Francji do Kochinchiny skróciłaby się przynajmniej o 600 mil. Nie ulega też wątpliwości, że dzieło to kiedyś dokonaniem zostanie wspólnymi siłami Anglii i Francji, która podobno wzięła już w tym względzie inicjatywę.

Dzieła Matejki.

Jan Matejko w letnich i jesiennych miesiącach tego roku oprócz obrazów pod nazwą *Chrzest Warneńczyka* i *Rzeczypospolita Babińska* wykonał jeszcze dwa mniejsze, z których jeden wystawiony obecnie w Warszawie wyobraża nocną przegodę króla Olbrachta wraz z Kallimachem, a drugi, znajdujący się jeszcze w pracowni, Jadwagę, którą Dymitr z Goraja wstrzymuje od wybiecia bramy na zamek. Za Dymitrem z Goraja stoją biskup Bożanta, Zawisza z Kurozwęk, kasztelan krakowski, i Gniewosz z Dalewic.

Gdy patrzymy na wzrastający szereg arcydzieł, któremi mistrz rok rocznie wzbogaca sztukę polską, mimowolnie nasuwa się nam pytanie, ileż to dotąd jego na świecie znajduje się obrazów? Bez wątpienia, zgromadzone razem, mogłyby już teraz posłużyć znakomicie do ilustracji niemal wszystkich epok i wszystkich najdonioślejszych wypadków historii polskiej. Prawdopodobnie ktoś samemu utworami Matejki oddobi kiedyś dzieje Polski, ale wyszukanie i zgromadzenie tych wszystkich Matejkowskich utworów nie mało przyczynić może trudności i kłopotów w przyszłości.

Jako świadomy i widz codzienny powiających się od dawna różnych historycznych obrazów Matejki, przedsięwziąłem zentawie spis ich dokładniejszy, tem bardziej że idąc w świat, w różnych znalazły się już teraz zakątkach ziemi, tak w kraju jak za granicą.

1. Święty Stanisław gromiący Bolesława Śmiałego, zakupiony w Warszawie.

2. Pozorna zgoda Bolesława Krzywoustego i Zbigniewa, synów Władysława Hermana; długość 62 cent. szerokość 31 cent. zakupiony w roku 1880 przez kupca Sznella w Wiedniu.

3. Zabicie Leszka Białego w Gąsowie, uciekającego konno z łaźni. Obrazek wystawiony w Warszawie.

4. Światopełk z otoczeniem w Gąsowie, szkice w pracowni jeszcze autora.

5. Bolesław Wstydlivy z matką Grzymisławą u Konrada w więzieniu, kupiony na Litwę w r. 1880 przez Skirmuntę.

6. Spór małżeński Leszka Czarnego z Gryfiną w obecności Bolesława Wstydliwego, kupiony przez Krywulę w Warszawie.

7. Bolesław Łysy, Rogatka, jadący konno z kochanką swą Anną Dederen, zakupiony do Warszawy.

8. Wjazd Henryka Pobożnego pod Litwę, zakupiony na Litwę przez Skirmuntę.

9. Zabicie króla Przemysława, zakupiony do Diakowaru.

10. Władysław Łokietek zrywający układy z mistrzem krzyżaków Janem z Licenbarga, kupiony przez Krywulę w Warszawie.

11. Maciek z Borkowie, z czasów Kazimierza Wielkiego, kupiony przez księżnę Czarotorską w Krakowie.

12. Karol IV z żoną Elżbietą i z gośćmi weselnymi Kazimierzem Wielkim, Ludwikiem węgierskim, Łużyjanem królem Cypru, oraz Waldemarem dąbskim na ucztach w Wierzyńku w Krakowie, zakupiony do Warszawy.

13. Władysław Biały, książę Gniewkowski w Dijon, własność hr. Pusłowskiego.

14. Dymitr z Goraja, wstrzymujący Jadwagę od wybiecia bramy, w otoczeniu biskupa Bożanty, Zawiszy z Kurozwęk, kasztelana krakowskiego i Gniewosza z Dalewic, szkice w pracowni jeszcze

15. Bitwa pod Grunwaldem, własność p. Rosenbluma w Warszawie.

16. Chrzest Władysława Warneńczyka, zakupiony przez Jana Kantego Głębockiego w staro-konstantynowskim powieście na Wołyniu.

17. Bitwa pod Warną, szkice zakupiony w r. 1880 do Akademii w Peszcie.

18. Warneńczyk pod opieką matki swej królowej Zofii i kardynała Oleśnickiego, zostaje w domu samego autora.

19. Zofia księżna Szczecińska w obozie Kazimierza IV Jagiellońskiego w otoczeniu Amora Tarnowskiego, Derśława z Rytwian, Ostroga, Chana tatarskiego i t. d. własność Konstantego Wołodkowicza w Odessie, zakupiony w r. 1881.

20. Zabicie Teńczyńskiego u Franciszkanów w Krakowie, dług. 61 cent. szerokość

49 cent., kupiony przez Ungra w Warszawie w r. 1880.

21. Kopernik, własność Jagiellońskiego Uniwersytetu.

22. Wit Swosz, nabyty przez hr. Stanisława Potockiego z Brzezan.

23. Portret Wilczka, własność hr. Wilczka w Wiedniu.

24. Nocna przygoda Olbrachta króla z Kallimachem, nabyty przez Krywulę w Warszawie, w r. 1881.

25. Zjazd monarchów pod Wiedniem w roku 1515, ofiarowany Najjaśniejszemu Panu w r. 1880.

26. Odlanie dzwonu Zygmuntońskiego, nabyty do Monaco.

27. Nadanie szlachectwa profesorom Uniwersytetu Jagiell., zostaje w krakowskim Uniwersytecie.

28. Hołd pruski, wielki obraz dopiero na ukończeniu.

29. Stańczyk w czasie balu na dworze królowej Bony, w chwili utraty miasta Smoleńska; obraz zakupiony i wylosowany przez Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych, po śmierci właściciela oddany na licytację do Paryża i tamże nabyty przez p. Jozefowicza z Królestwa Polskiego.

30. Otrucie Bony przez Antoniego z Maceratu, nabyty w Warszawie przez p. Łaskiego.

31. Betman z Kościeleckim w czasie pożaru salin w Wieliczce w r. 1518, wysok. 71 cent., szerok. 42 cent., darowany księżnej Czarotorskiej na cel dobroczynny.

32. Portret Hetmana Ostafieja Daszkiewicza, własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

33. Zygmunt Stary, przysłuchujący się głosowi dzwonu; szkice.

34. Zygmunt August z Barbarą, nabyty przez ks. Hohenlohego w Wiedniu.

35. Unia Lubelska, własność kraju, znajduje się we Lwowie.

36. Otrucie ostatniego księcia Mazowieckiego Janusza, własność p. Wołowskiego pod Warszawą, kupiony w r. 1879.

37. Zabicie Wapowskiego w czasie koronacji Henryka Waleisusa, własność ks. Sanguszków.

38. Rzeczpospolita Babińska, własność Krywulę, nabyty w r. 1881.

39. Zygmunt August w ogrodzie w Wilnie, szkice.

40. Spalenie Katarzyny Malchierowej, rajczyńki krak. w roku 1539 na krakowskim rynku, akwarela, własność Maryana Gorzkowskiego w Krakowie.

41. Jan Kochanowski z Urszulką, znajduje się w Paryżu.

42. Stefan Batory pod Pskowem, wielki obraz znajduje się w Paryżu, własność hr. Tyszkiewicza.

43. Car Iwan Groźny, wychodzący z cerkwi, kupiony w Warszawie.

44. Kazanie Skargi, własność M. hr. Potockiego.

45. Sędziwy alchemik, znajduje się w Wiedniu.

46. Jan Kazimierz na Bielanych, jedna z najdawniejszych prac, znajduje się w Warszawie.

47. Starowolski z Karolem Gustawem przy grobie Łokietka w Krakowie.

48. Hołd Bohdana Chmielnickiego oddany Janowi Kazimierzowi, akwarela, własność M. Gorzkowskiego w Krakowie.

49. Jan Sobieski z rodziną w Częstochowie, własność p. Rosenbluma w Warszawie.

50. Jan Sobieski boso po procesji w kaplicy przed bitwą pod Wiedniem, własność Kosowicza w Paryżu.

51. Bitwa Jana Sobieskiego pod Wiedniem, zostaje u autora.

52. Sobieski przed wjazdem do Wiednia wysłał Denhofa z listem do Rzymu, zostaje u autora.

53. Jan Sobieski na koniu pod Wiedniem, akwarela do albumu Cesarskiego w Wiedniu.

54. Rejtan na sejmie warszawskim, własność Najj. Pana w Wiedniu.

55. Wernyhora, prorok ukraiński, mniejszy, w Warszawie.

56. Wernyhora, prorok ukraiński, w wielkich rozmiarach, zostaje jeszcze w pracowni autora.

57. Wypadki warszawskie w r. 1863, własność księcia Władysława Czarotorskiego w muzeum krakowskim.

58. Cesarz Franciszek Józef w grobach na Wawelu, akwarela do albumu Cesarskiego w Wiedniu.

59. Czytanie wyroku śmierci (rodzajowy szkice) u księgarza Gebetnera w Warszawie.

60. Utopienie Turczynki w Bosforze, malowany w Stambule, własność artysty Chlebowskiego w Paryżu.

61. Utopienie Turczynki w Bosforze, szkice drugi, własność p. Piotra Dobrzańskiego we Lwowie.

62. Gamrat, wychodzący z uczty na zamku, nabyty przez Sławińskiego do Warszawy.

63. Z Krasńskiego *Psalmów przeszłości*, obrazek symboliczny, w domu artysty.

64. Z Krasńskiego *Psalmów przeszłości*, szkic drugi, znajduje się u Dyonizego Skarżyńskiego w Krakowie.

Wiele zresztą jeszcze innych szkiców olejnych, robionych jako pierwsze pomysły do obrazów w wielkich rozmiarach znajduje się w różnych miejscach i w różnych rękach, po kraju.

Z obrazów religijnych zapisujemy dalej: 65. Św. Ludwik, wybierający się na krucyatę, w domu artysty.

66. Wskrzeszenie Łazarza, w kościele w Wiśniczu.

67. Najświętsza Panna jako ucieczka grzesznych, w domu artysty.

68. Zesłanie Najświętszej Panny, u artysty.

Z kolei zestawiamy portrety:

69. Portrety własnych dzieci autora, dawniejszy obraz, własność artysty.

70. Portrety własnych dzieci autora, w roku 1880 wykonane, u artysty.

71. Portret ojca artysty, Franciszka Matejki.

72. Portret Pauliny Giebułtowskiej.

73. Portret hr. Alfreda Potockiego, Marszałka Sejmu we Lwowie.

74. Portret ks. Marceliny Czarторыńskiej w Krakowie.

75. Portret hr. Piotra Moszyńskiego w Krakowie.

76. Portret Ciechońskiego, własność p. Michała Orłowskiego.

77. Portret p. Teodory Matejkowej, żony artysty.

78. Portret dr. Gilewskiego — i wiele innych, których wyliczyć nie umiemy.

Według ściślejszego obliczenia znajduje się razem różnych prac większych i mniejszych malarskich Jana Matejki do dzisiaj — roku 1880 spisanych w liczbie 161. Oprócz jednak prac malarskich istnieją jeszcze bardzo liczne i również znakomite rysunkowe prace Matejki. Oprócz publikacji *Ubiórów w Polsce*, która kosztowała autora długoletniej prawdziwie „benedyktyńskiej” niezmordowanej pracy przy zbieraniu źródeł, istnieje jeszcze jeden egzemplarz tego wydawnictwa przez samego Matejkę kolorowany, własność biblioteki Jagiellońskiej, Uniwersytetowi przez autora darowany.

Osobny dział twórczości Matejki stanowi może zbiór polskich postaci historycznych, odtworzonych z dawnych pieczęci, jako to:

1. Kadłubek i Sieciechowski opat, figury te odtworzone z najstarszych polskich pieczęci.

2. Ryxa.

3. Mieczysław stary.

4. Fulko, arcybiskup gnieźnieński.

5. Grzymisława.

6. Konrad Mazowiecki.

7. Henryk Wrocławski.

8. Bolesław Wstyldiwy.

9. Iwo Odrowąż.

10. Henryk Pobożny.

11. Paweł z Przemiankowa.

12. Wiśław z Kościelca.

13. Konrad Lignicki.

14. Konrad Głogowski.

15. Ziemowit Mazowiecki.

16. Boddanta biskup.

17. Prandota.

18. Trojden mazowiecki.

19. Jan Grott.

20. Floryan Mokroski.

21. Bolesław Wysoki.

22. Władysław Odonicz.

23. Leszek Czarny.

24. Elżbieta Pomorska.

25. Łokietek.

26. Ludwik Węgierski.

27. Zbigniew Oleśnicki.

28. Władysław Opolski.

29. Władysław Warneńczyk.

30. Mikołaj, biskup Wileński.

31. Jan ze Sprowy.

32. Jan z Sienna.

33. Witold.

34. Egidiusz, doktor praw za króla Jagiełły.

35. Jadwiga.

36. Albert.

37. Kunegunda.

Wszystkie te prace artystyczne Jana Matejki, zestawione razem, jakże wymownie dowodzą jego twórczości artystycznej! Ileż to one potrzebowały starań, zabiegów, ileż ciężkiej pracy, ile fantazji i erudycji wyczerpało się na nie, ileż wysiłku myśli i ducha — tem bardziej że Matejko pierwszy rozpoczął przełamywać te pierwsze najtrudniejsze zawiady, które w poszukiwaniach źródeł do polskiej sztuki co chwila się nastroją. Pomimo więc, że źródła do polskiej sztuki były już gdzieś niedaleko w naszym kraju, to w pomnikach sztuki rzeźbiarskiej, to w starych pieczęciach, to w starych rycinach i t. d. zawarte, przypadało Matejce jako pierwszemu wynaleźć je, zrozumieć, wyłomaczyć, natchnąć, odgadnąć, zastosować i utworzyć z nich gotowy dziś dla wszystkich, tak bogaty i tak ściśle dokładny materiał z całej przeszłości!

Oprócz uznania w narodzie i sławy w całym świecie ileż taka praca olbrzymia, praca nierzadko do zupełnego z sił opadnięcia, przynosić musi już teraz wewnętrznego zadowolenia i pociechy mistrzowi, który szlachetnym trudem żywota sprawdził słowa: *In sudore vultus tui vesceris panem!*

Kraków w październiku 1881.

MARYAN GÓRZKOWSKI.

OSTATNIA POCZTA

Pocztowe kasy oszczędności.

(Telegram *Gazety Lwowskiej*).

Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych p. minister handlu baron Pino przedłożył projekt ustawy o zaprowadzeniu pocztowych kas oszczędności w krajach reprezentowanych w Radzie państwa, i tym sposobem uczynił zadość objawianym od dawna życzeniom ludności, jak niemniej rezolucji powziętej na posiedzeniu Izby deputowanych z dnia 4 marca b. r. Zbytecznym byłoby rozwodzić się długo i szeroko o doniosłości i korzyściach instytucji kas pocztowych, które w innych państwach rozwinęły się na szeroką skalę, dając ludność nieocenionymi dobrodziejstwami. W Anglii n. p. ustawa o pocztowych kasach oszczędności weszła w życie w r. 1861, a już w dwa lata później, t. j. w r. 1863 cyfra uczestników wynosiła do 319.669, suma zaś składek do 3,777.480 funtów szterlingów. Z końcem zaś r. 1880 było uczestników 2,184.972, którzy złożyli ogółem 33,744.637 funtów szterlingów, czyli 398,186.716 złr. Założona w Belgii w r. 1865 jako instytucja państwowa i pozostająca pod gwarancją państwa *Caisse générale d'épargne et de retraite*, którą w r. 1870 połączono z urzędami pocztowymi, wykazała z końcem 1879 roku 176.743 uczestników z sumą 108,214.282 fr. wkładek, czyli 50,860.712 zł. Niemniej świetne rezultaty wykazują Holandia, Włochy i Francja.

Nadmienić tutaj należy, iż ze stanowiska teorii liczne podnoszą zarzuty przeciw zaprowadzeniu instytucji pocztowych kas oszczędności. Zarzuty te pochodzą częścią ze względów technicznych, częścią zaś mają swoją przyczynę w pojmowaniu stosunku zachodzącego między pocztowymi kasami oszczędności a kasami prywatnymi. Trudności techniczne, na jakie powołują się przeciwnicy takich kas, nie mają w Austrii żadnego znaczenia. Austriackie urzędy pocztowe, załatwiające czynności przekazów pieniężnych, mogą z łatwością czynności te połączyć z przyjmowaniem wkładek, gdyż urzędnicy pocztowi tak pod względem swej uczciwości jak i wykształcenia w swym zawodzie nie ustępują w niczem urzędnikom w innych państwach, posiadających pocztowe kasy oszczędności.

Obawy, iż zaprowadzenie pocztowych kas oszczędności spowoduje powiększenie personelu urzędników, są zupełnie bezpodstawne, z wyjątkiem Wiednia, gdzie po zaprowadzeniu kas oszczędności okaże się potrzeba wzmocnienia sił dotychczasowych, przyczem należy nadmienić, że wydatki, jakie okażą się w tym kierunku, zostaną pokryte z dochodów samych kas pocztowych. Wszędzie indziej zaś dotychczasowe siły urzędów pocztowych wystarczą zupełnie na załatwienie poruczonych im nowych czynności, polegających na przyjmowaniu i wypłacie wkładek.

Nie ma bynajmniej obawy, aby znajdujące się w Austrii na drodze świetnego rozwoju prywatne kasy oszczędności zostały zagrożone skutkiem zaprowadzenia pocztowych kas oszczędności. Procent, jaki instytucje pocztowe zapewniają uczestnikom, jest tak mały, że nie można nawet przypuścić, aby członkowie prywatnych kas oszczędności zerwali z temi instytucjami, do których nawykli, i które zapewniają im znaczniejsze odsetki. Niemniej doświadczenia nabyte w Anglii wskazują na to, że kasy pocztowe nie będą czyniły szkodliwej konkurencji kasom prywatnym. W listopadzie r. 1866 było w kasach prywatnych wkładem na sumę 41,259.145 fnt. szterlingów; w r. 1880 majątek uczestników wynosił w tych kasach 44,254.850 fnt. szterl., z czego się pokazuje, że kasy prywatne nie doznały uszczerbku, a kasy pocztowe dokazały tego, że naród angielski zaoszczędził jeszcze okragło 34,000.000. fnt. szterl. We Włoszech jeszcze lepiej rzecz się przedstawia, gdyż liczba prywatnych kas oszczędności nie tylko nie zmniejszyła się od r. 1875, t. j. roku zaprowadzenia kas pocztowych, lecz podniosła się do r. 1880 z 280 na 357, wkładki zaś wzrosły z 446 milionów lirów na 686 lirów, przyczem ludność złożyła w pocztowych kasach 46 milionów oszczędności Publiczne śpieszą z wkładkami do kas pocztowych inną jest zupełnie od tej, która powierza grosz zaoszczędzony kasom prywatnym. Składa się z drobnych uczestników, nie będących w możności odbywania podróży do miejsc, gdzie się znajdują kasy oszczędności, tudzież ta-

kich osób, które w skutek swojego zatrudnienia zmuszone są zmieniać często mieszkanie.

Na 22.493 gmin w Austrii jest 22.169 takich, które nie posiadają wcale kas oszczędności; jeśli do istniejących kas oszczędności przybędzie jeszcze 3973 kas, jakie ma na myśli przedłożona ustawa, wtedy będzie ogółem 4317 kas oszczędności, a w tym razie stanie Austria na równi z Anglią. Gminom, które nie posiadają dotychczas kas oszczędności, wyświadczy się największe dobrodziejstwo, a postęp, jaki wytworzy się tym sposobem, będzie udziałem całego państwa.

Kasy pocztowe są prócz tego instytucjami przyczyniającymi się ogromnie do ogólnego umoralnienia i wychowania ludowego, gdyż oszczędność jest bodźcem do pilności, uczciwości, trzeźwości, podnosi uczucie niezawisłości, oddziaływa zbawienne na podniesienie prawości i innych cnot domowych i publicznych. Co się tyczy kosztów połączonych z zaprowadzeniem i utrzymaniem kas pocztowych, to te zostaną całkowicie pokryte z oprocentowaniem włożonych kapitałów.

Austriacki projekt ustawy zawiera 23 artykułów i zbliża się w główniejszych swych postanowieniach do systemu angielskich pocztowych kas oszczędności. Postanowienia te brzmią: Pod zarządem państwowym i gwarancją państwa zostanie urządzoną w Wiedniu podległa ministerstwu handlu a do wydziału zarządu poczt należąca państwowa kasa oszczędności pod firmą: „Ö. k. urząd pocztowych kas oszczędności”. Jako miejsce zbierania oszczędności mają służyć urzędy pocztowe w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa. Urząd pocztowych kas oszczędności sprawuje naczelną kierownictwo i wykonywa wszelkie funkcje połączone z tem kierownictwem. Urzędowi temu zostanie dodana rada przybozna, która będzie opiniować i stawiać wnioski we wszystkich sprawach zostających w związku z pocztowymi kasami oszczędności.

Urząd pocztowych kas oszczędności przyjmuje wkładki oszczędności, wpyływające do urzędów pocztowych, i wypłaca za ich pośrednictwem wymówione wkładki. Złożone kwoty oszczędności rozporządzalne obowiązany jest urząd pocztowej kasy oszczędności fruktyfikować korzystnie. Fruktyfikacja oszczędności przedsiębrana będzie przez zakupno oprocentowanych austriackich obligacji długu państwowego. Z dochodów wynikających z fruktyfikacji oszczędności wypłacane być mają procenta i pokrywane koszty tak administracyjne, jakoteż wszelkie inne wydatki. Dopóki dochody funduszów z założenia nie wystarczają na oprocentowanie wkładek oszczędności i na pokrycie kosztów administracji, należy rozchody, tudzież koszty pierwszego urządzenia instytucji pokryć ze środków państwowych, obciążając tem jako zaliczką etat pocztowy. Zaliczki mają być wyrównywane po zamknięciu rocznego bilansu administracyjnego do okazujących się nadwyżek bezprocentowo. Pozostająca po zupełnem umorzeniu powyższych zaliczek nadwyżka, ma być użyta na utworzenie funduszu rezerwowego, który jednak nie może przewyższać sumy 2 milionów zł. Każdy przynoszący swój udział do kasy pocztowej, otrzymuje od urzędu, w którym złożył pierwszą swą wkładkę, książeczkę wkładek, w której każda kwota złożona, podjęta i dochód procentów od kapitału uwiódzone zostaną. Każda następna wkładka może być wniesioną do kasy któregośkolwiek urzędu pocztowego. Jedna osoba otrzymać może tylko jedną książeczkę wkładek pocztowych kas oszczędności. Książeczka wkładkowa wydaje się bezpłatnie i wolna jest od stempla. Urząd pocztowych kas oszczędności otwiera dla każdego właściciela wkładek konto. Osobom zostającym w służbie pocztowej nie wolno pod surową karą, z wyjątkiem przełożonych, nikomu innemu dawać wyjaśnień o nazwiskach osób, które włożyły wkładki i o wysokości kwot złożonych.

Każda wkładka wynosić musi najmniej 50 centów lub tę kwotę dowolnie pomnożoną. Suma ogólna wkładek jednego roku nie może przenosić 300 zł. Majątek jednego członka wynika z wkładek i procentów skapitalizowanych, nie może po potrąceniu zwrotów wynosić więcej niż 1000 zł. Kwotę 1000 zł. przenoszący kapitał oszczędności nie będzie oprocentowany. Wysokość stopy procentowej od kwot oszczędności ustanawia się na początek po trzy zł. od sta na rok. Stopa procentowa może uleść zmianie w drodze rozporządzenia, za porozumieniem się ministra handlu z ministrami spraw wewnętrznych i finansów.

Urząd pocztowych kas oszczędności ma prawo, skoro wkładki z procentami dolicznymi do kapitału jednego z członków przeniosą kwotę 1.000 zł. zawiadamiać właściciela listem rekomendowanym do zmniejszenia swego kapitału. Jeżeli w ciągu miesiąca po zawiadomieniu właścicieli nie uczyni temu zadość, to po upływie tego terminu zakupione obligacje jednolitego długu państwowego w nominalnej wartości 200 zł. po kursie bieżącym, a właściciel kapitału zostanie o tem zawiadomiony. Na żądanie właściciela kapitału i po złożeniu przezeń opinii, może być

wkładka jego użyta na zakupienie jakichkolwiek wskazanych przez niego papierów państwowych. Na sumy złożone w instytucjach pocztowych a ewentualnie na książeczki pocztowych kas oszczędności nie może być położony ani kondykt żaden, ani też nie może być uzyskane prawo fantowania. Książeczka pocztowej kasy oszczędności nie może także być obciążoną żadną odpowiedzialnością egzekucyjną. Jeżeli na majątek którego z posiadaczy wkładek pocztowych ogłoszony zostanie konkurs, to kurator masy konkursowej jest uprawniony do wypowiedzenia kapitału w kasie pocztowej, do podjęcia go i pokwitowania.

O obrocie sum oszczędności złożonych w pocztowych kasach oszczędności, obowiązany jest urząd właściwy zdawać rachunki w formie przepisanej a kontrolę wykonywa najwyższa Izba obrachunkowa. Z upływem każdego roku minister handlu złoży sprawozdanie szczegółowe obu Izbom Rady państwa o obrocie, działalności i stanie pocztowych kas oszczędności i ogłosi je także w urzędowej części *Wiener Zeitung*. Urząd pocztowych kas oszczędności ogłaszać będzie przegląd stanu instytucji peryodycznie w *Wiener Zeitung*.

Korespondencya urzędu pocztowych kas oszczędności i jego organów z członkami posiadającymi wkładki wolna jest od opłaty pocztowej. Dochody pocztowych kas oszczędności wolne są od podatku. Pisma członków umieszczających wkładki do urzędu, pocztowych kas oszczędności, do urzędów pocztowych i ich organów w sprawach instytucji uwolnione są od stempli i wszelkich należności. Uwolnione są również procenta wkładek oszczędności od podatków dochodowych i wszelkich innych należności podatkowych. Termin rozpoczęcia czynności urzędu pocztowych kas oszczędności w Wiedniu, tudzież w innych miejscowościach, które posiadać będą kasy wkładek, oznaczony będzie przez ministra handlu.

Naj. Pan wyjechał d. 22 b. m. wieczorem do Gödöllő.

Najd. Cesarzewiczostwo powróciło tego dnia do Pragi.

Nowy minister spraw zagranicznych hr. Kalnoky miał wyjechać wczoraj do Petersburga.

Jako zastępcę hr. Kalnoky'ego w stolicy rosyjskiej wymieniają dzienniki pana Kallaya.

W jednej tylko części nakładu pisma naszego zamieściliśmy wczoraj telegram z Wiednia o przebiegu wczorajszego posiedzenia Izby niższej. Na posiedzeniu tem minister handlu przedłożył projekt ustawy o utworzeniu pocztowych kas oszczędności, a minister skarbu projekt ustawy o uwolnieniu od opłaty pożyczki miasta Tryestu na koszty urządzenia składów towarów. Następnie Neuwirth, Tomaszczuk i 48 towarzyszy interpelowali prezesa ministrów, jakie pobudki spowodowały rząd do przyznania bankowi krajów koronnych szczególnych prerogatyw, pozwolenia na wydawanie nowych akcyj przed zupełną wpłatą dawniejszych, i jakimi w ogóle kieruje się rząd pobudkami przy zbadaniu i zatwierdzaniu statutów towarzystw akcyjnych.

Przedwczoraj wieczorem zebrały się na zwykłe posiedzenie kluby czeski, prawego środka i nowy klub środka. Przewodniczący pierwszych dwóch klubów otrzymali ze strony księcia Liechtensteina pisemne zawiadomienie o ukonstytuowaniu się klubu środka. Klub hr. Hohenwartha przyjął pismo to po prostu do wiadomości. Ks. Liechtenstein zapewnił, że nowy klub będzie popierał po bratersku inne kluby prawicy. Niemniej klub czeski przyjął bez rozpraw do wiadomości zawiadomienie ks. Liechtensteina, w którym powiedziano między innemi: „Prosząc, aby klub czeski przyjął do wiadomości zorganizowanie nowego klubu, miło mi przy tej sposobności złożyć zapewnienie, że członkowie centrum nie omieszkają i w przyszłości popierać interesów klubu czeskiego.”

Klub środka odbył pierwsze posiedzenie pod przewodnictwem ks. Liechtensteina; uchwalono zbierać się regularnie na posiedzenia i złożyć biuro prasowe, którego zadaniem będzie redagować dla dzienników sprawozdania z posiedzeń klubu. Do biura tego weszli pp. dr. Fuchs, Doblhammer i Karlon. Następnie dr. Fuchs referował o przymusie legalizacyjnym i o projekcie procedury cywilnej.

Wszyscy się na to zgadzają, że do nowego klubu środka nie wstąpi więcej jak 23 do 25 posłów, a w takim razie klub hr. Hohenwartha składałby się jeszcze z około 40 członków. Z Tyrolczyków zasiadają w nowym klubie tylko Dipauli i Zallinger, reszta pozostała przy hr. Hohenwarcie.

Nowym klubem zajmują się obszernie przede wszystkim dzienniki czeskie. Nie pochwalając secesji, zapewniają jednakże, że nowy klub nie będzie robił rządowi zasadniczych trudności. Deputowany Lienbacher odczytał się do jednego z korespondentów *Narodnich Listów*: „Chcemy mieć wolną rękę wobec rządu i samodzielną reprezentację naszych interesów. Rozdwoić prawicy nie chcemy. Ona jest silną, a Czesi i Polacy mogą w kwestiach wspólnych liczyć zawsze na to samo poparcie z naszej strony jak dotychczas.”

Koło polskie w parlamencie niemieckim wybrało prezesem p. Ign. Łyskowskiego, wiceprezesem dr. Jazdzewskiego, sekretarzami dr. W. Skarżyńskiego i Kossowskiego. Do komisji parlamentarnej wybrano: pp. Magdzińskiego, L. Czarlińskiego i Jazdzewskiego. Kwestorem jest p. M. Zółtowski.

Korespondent petersburski *Kurj. Warszawsk.* dowiadyuje się, że zarząd drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej otrzymał zezwolenie na dokonanie studiów przygotowawczych do budowy nowej linii kolei żelaznej od Siedlec do Małkini.

Na posiedzeniu senatu francuskiego odbytem we wtorek senator Greffe wniosł, ażeby dokonany na poprzednim posiedzeniu wybór senatora dożywotniego Voisins-Lavernière uznać nieważnym, ponieważ wybrany nie otrzymał absolutnej większości głosów. Mowa opiera się na tem, że głosujących było 250, zaś Voisins-Lavernière otrzymał tylko głosów 124, gdy bezwzględna większość wynosiła 126. Prezes senatu wyjaśnił, że 5 kartek unieważniono, za liczbę głosujących należy zatem przyjąć 245, a w takim razie wybrany kandydat otrzymał jeden głos nad większość. Mimo to Greffe złożył formalny wniosek unieważnienia wyboru. Wniosek ten według regulaminu przyjdzie pod dyskusję po upływie trzech dni.

Z Oranu donoszą o nowym napadzie powstańców w południowo-algijskich, którzy uprowadzili 1200 wielbłądów z okolicy w telegramie niewymienionej. Telegram dodaje, że Bu-Amema i Sidi-Kadur prawdopodobnie posuwają się od południa.

W Madrycie odbyła się instalacja pierwszego posła tureckiego przy dworze hiszpańskim Sermeda-effendiego.

W niedzielę rano ukazały się na rogach ulic w Rzymie plakaty republikańskie, zawierające obelgi na króla, potępienie związku austro-włoskiego, okrzyki na cześć republiki, rewolucji i t. p. Odezwy te wyszły od stowarzyszenia republikańskiego *Maurizio Quadrio*. Policya aresztowała kilka osób podejrzanych o udział w ogłoszeniu tych proklamacji.

Komitet kierujący stronnictwem konserwatywnym rumuńskim rozwiązał się z powodu wystąpienia dwóch naj-

bardziej wpływowych członków, Laskara Cartargiu i generała Floresco; sądzą jednak, że zorganizuje się napowrót pod kierownictwem księcia Aleksandra Stirbeja.

Komisja finansowa, zajmująca się sprawą wierzycieli tureckich, na ostatnim posiedzeniu na wniosek delegatów rządu tureckiego uchwaliła, że w razie polepszenia się stanu finansowego Turcy będą mogły niektóre źródła dochodów usunąć z pod cięższej na nich hipoteki. Zastrzeżono jednakże, iż nastąpić to będzie mogło tylko w takim razie, jeżeli zgodzi się na to większość rady zawiadowczej posiadaczy obligacji, jeżeli danym będzie odpowiedni ekwiwalent i rada zawiadowcza zgodzi się na jego przyjęcie, oraz że w żadnym razie koncesja ta odnosić się nie może do poborów stemplowych, ani od poborów od tytoniu i soli. Delegat niemiecki zażądał następnie wyjaśnień o systemie poboru należności od tytoniu. Serwer basza przyrzekł dać odpowiedź na następnym posiedzeniu.

Wysyłka wojsk tureckich do Arabii i Tripolisu trwa ciągle. W tych dniach wysłano dwa bataliony strzelców, jeden do Džeddah, drugi do Tripolis. Wojska skoncentrowane w Tripolis mają być zorganizowane taktycznie w osobny korpus.

Telegram z Waszyngtonu donosił one-dzają aresztowaniu człowieka, który strzelał do sprawcy zamachu Guiteau. Agencja Havasa otrzymała wiadomość, że wypadek ten zaszedł d. 19 b. m. po posiedzeniu sądu. Gdy mordercę odprawiono do więzienia, jakiś człowiek jadący konno strzelił do niego z pistoletu i ranił go lekko w rękę. Człowiek ten został aresztowany i jak się zdaje, nie zupełnie jest zdrow na umyśle.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 listopada. Najbliższe posiedzenie Izby deputowanych odbędzie się w sobotę.

Wiedeń, 23 listopada. Do *Polit. Corr.* donoszą z Rzymu, że tymczasowy kierownik nuncjatury w Monachium Spolverini, wbrew poprzedniemu zamiarowi wstąpienia do Wiednia pojechał prosto do Monachium.

Berlin, 23 listopada. *Reichsanzeiger* donosi, że zdrowie cesarza nie jest jeszcze do tego stopnia zadowalniające, aby monarcha mógł opuszczać swoje komnaty. Cesarz musiał się ograniczyć na załatwianiu najniezbędniejszych czynności rządowych.

Petersburg, 23 listopada. Generał-adjutant Niepokojczycki umarł.

Londyn, 23 listopada. Biuro Reutersa zaprzecza formalnie wieści poda-

nej w dziennikach francuskich, że Herbert Bismarck zawiązał lordowi Granville stanowcze przyrzeczenie ks. kanclerza, że Niemcy pozostawią Anglii zupełną swobodę dysponowania Egiptem. Herbert Bismarck nie widział się jeszcze z lordem Granvillem.

Wiedeń, 24 listopada. (Tel. pryw.) Koło polskie po dłuższej dyskusji uchwaliło, jako rzecz niepotrzebującą umotywowania, dopuszczenie reprezentantów nowego klubu środka do komitetu wykonawczego.

Paryż, 24 listopada. Minister marynarki ogłasza okólnikiem do podwładnych, że dwaj starsi retmanowie, którzy zostali pensjonowani i dwaj młodszy retmanowie, którzy otrzymali demisyję za udział w pogrzebie cywilnym, zostają przywrócenie do swych obowiązków, ponieważ wymierzona na nich kara była niewłaściwym ograniczeniem wolności sumienia.

Bukareszt, 24 listopada. Dziennik urzędowy ogłasza odwołanie z Paryża posła Callimachi Catar-giu, którego funkeye z d. 6 b. m. były zawieszane.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 23 listopada 1881, godzina 2 m. 20. Losy kredytowe 179.50. Węg. akcje kredyt. 358.25. Akcje anglo-aust. 152.70, Akcje banku Union 141.60. Akcje kolei Karola Ludwika 303.50, Akcje kolei północnej 239.25, Akcje kolei południowej 144.50, Akcje kolei Alfeld. 174.50, Akcje kolei Elzbiety 216.25, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 178.—, Akcje kolei węg. północno-wschodniej, 168.—, Wiedeńskie losy 132.—, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie 97.—, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 101.75, Losy regulacyi Cissy 111.28, Losy tureckie 25.—, Węgierska renta 119.30, Akcje banku związkowego 138.—, Akcje banku obrotowego —, Akcje kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcje kolei państwowej —, Rubel papierowy 126.—, Węgierskie losy 125.—, Marka niemiecka —, Usposobienie słabe.

Wiedeń, 23 listopada 1881, godz. 5 min 50. Akcje kredytowe 36.60, Anglo-Austriackie —, Unionsbank —, Kolei Karola Ludwika 304.50, Południowa —, Renta papierowa 77.27, Galicyjskie listy zastawne 101.75, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny 102.—, Losy z r. 1860 —, Napoleondor 9.40-50, Rubel papierowy —, Usposobienie —.

Wiedeń, 24 listopada 1881, 10 godz. m. 50. Akcje kredytowe 352.7, Anglo-Aust. 153.—, Akcje banku Union 141.50, Kolei Karola Lud. 304.25, Południowa 144.75, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1860 —, Napoleondor 9.42—, Rubel papierowy 125.75, Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 23 listopada. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.20 do 12.80 zł. żyto

9.30 do 9.70 zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34— do 34.25 zł. Bud a-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12.30 do 12.35 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — do — zł. — Berlin: Pszenica 100 kilogr. (na wrzes. paźd.). 238.— m., żyto — m., spirytus 56.70 m., olej rzepakowy 51.50 m., — Szececin: Pszenica —, rzepak —, — Paryż: maki 159 kilogr. 64.25 fr., olej rzepakowy 82.50 fr., spirytus — fr. — Wrocław: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 24 listopada 881 o godzinie 7 rano. Barometr 741.8mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 5.0°C. Psychrometr wilgotny — 4.1°C. Prężność pary 5.6mm. Wilgoć 86%. Zachmurzenie 5. Wiatr SW. Ozon 9.

Temperatura powietrza 4.0°C.

Barometr opada

Stan barometru nad poziom morza 767.7mm.

Przyjeżdżali do Lwowa.

dnia 24 listopada 1881

Hotel George'a.

Pp. J. hr. Kozłobrodzki z Bukowiny. A. Leszczyński z Zabłoc a. L. Janoch. z Strzel za A. Schütz z Kowalów. A. Szrajew z Nowego Sącza. B. Finster z Görlitz F. Lippoczi z Węgier.

Hotel Angielski.

Pp. N. Gołaszewski z Toustobab. I. Pawliwiecz z Zbaraza. Dr. K. Wurst z Kossowa. **Hotel Europejski.** Pp. S. Kierski z Tarnopola. A. Engelmann z Wiednia. S. Singer z Wiednia.

Hotel Langa.

Pp. L. Bazan z Krakowa. F. Bendiks z Berlina. C. Schmutz z Hamburga. G. Kapp z Anglii.

Hotel Kuhna.

Pp. M. Skulimowski z Żółkwi. M. Koper-tński z Złotowa. S. Stengel z Przemysła.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. I. Starzyński do Baranowa. S. hr. Tarnowski do Siatynki. T. Kownacki do Switarzowa. F. hr. Potulicki do Głuchan. I. hr. Szeptycki do Przełbic. I. hr. Romaszka do Horodeńki. O. S. Schnell do Firléjki.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pociąg pociąg); o godz. 9 min 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mieszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min 10 wieczór (pociąg pociąg); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południu (pociąg mieszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pociąg); o godz. 3 min 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).

W ciągu jednej nocy wyleczyć można popękanie skóry, odmrozenia i krostki, liszaje, plamy czerwone i t. d. za pomocą **CRÈME SIMON à la GLYCERINE**, Simon 36, ul. Provence, Paris — we Lwowie u Pp. K. Mikolascha, Jahla i Strzyżowskiego, w Krakowie u Trauczyńskiego i Redyka.

Dziennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 23 listopada 1881

I. Akcje za sztukę.		bez kuponu	z kuponem
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	302 50	305 50	
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	177 50	180 50	
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	306 —	310 —	
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258 —	262 —	
2. Listy zastawne za 100 zł.		bez kuponu	z kuponem
Tow. kred. galic. 5 pr. w. a.	100 50	101 50	
4 pr. w. a.	96 70	97 70	
5 pr. okresowe	100 50	101 50	
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2	93 —	94 50	
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	122 60	123 60	
5 pr. w. a.	99 —	100 —	
5 pr. w. a. wyio-			
sowane a 10 pr. procenta	102 25	103 25	
Listy dłużne g. Z. kr. w. 4. 6 pr. w. a.	100 —	102 —	
5 pr. w. a.	93 —	94 50	
3. Listy dłużne za 100 zł.		bez kuponu	z kuponem
Obli. rel. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 8 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —	
4. Obligacje za 100 zł.		bez kuponu	z kuponem
indemniz. galic. 5 pr. m. k.	100 70	101 70	
Obli. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.	100 —	101 50	
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	103 —	
5. Losy miasta Krakowa		bez kuponu	z kuponem
Stanisławowa	20 75	22 75	
	24 50	26 50	
6. Monety.		bez kuponu	z kuponem
Dukat holenderski	5 50	5 60	
Dukat cesarski	5 53	5 63	
Napoleondor	9 35	9 45	
Półimperyal	9 60	9 74	
Rubel rosyjski srebrny	1 50	1 65	
papierowy	1 24 1/2	1 26 1/2	
100 marek niemieckich	57 70	58 40	
Srebro	99 50	100 50	
Aupony w srebrze	99 25	100 25	

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 21 listopada 1881.

1. Dług państwa: płać zadają		bez kuponu	z kuponem
Jednolity dług państwa w banknot.		77.30	77.45
maja-listopad		77.30	77.45
Jednolity dług państwa w srebrze		78.05	78.20
styczeń-lipiec		78.15	78.30
kwiecień-październik			
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.		132.75	133.50
1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.		132.80	133.30
1860 po 100 zł. 5 pr.		133.80	134.20
1864 po 100 zł.		174.75	175.25
1864 po 50 zł.		173 —	174 —
Renty Com. po 42 lir. austr.		29.50	30 —
Listy zastaw. dom. państw po 120			
zr. 5 pr.		143 —	143 50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.		100 60	100 90
Renta papierowa 5% z r. 1881		95 20	95 35
Austr. renta 4% wolna od podatku 4 pr		93 20	94 —
2. Obligacje (za 100 zł. m. k.)		bez kuponu	z kuponem
Czech		105.25	—
Bukowiny		100 —	101 —
Galicyi		100.75	101.25
Niższej Austr.		105 —	106 —
Siedmiogrodu		99 —	99 75
Węgier		99 20	99 70
3. Akcje		bez kuponu	z kuponem
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. z r. 120		154.50	154.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.		364.60	364.80
Niższ. austr. tow. eskont. p. 00		888 —	—
Gal. banku hip. po 200 zł.		—	—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpr. 40 pr		—	—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.		43 —	46 —
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.		—	—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze		—	—
Austr. Tow. żegl. par. d. p. 500 zł.		565 —	567 —
Kol. Cesarz. węg. Elzbiety po 200 zł.		217 75	218.25
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.		—	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.		2400 —	2405 —

4. Listy zastawne losowane.		bez kuponu	z kuponem
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.		100.20	100.40
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. wsr.		103 —	103.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.		—	104.50
w 20 l. 7 pr.		—	106 —
w 36 l. 5 1/2 pr		99 —	—
Tow. kred. w. a. po 4 proc.		96.40	97 —
po 5 proc.		100.50	101.50
3% lat. zwrotne		100.50	101.50
Gal. banku hip. po 6 proc.		101.75	102.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr		102 —	—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.		100 4	100.55
Wes. Tow. ziem. aku. po 5% proc.		98 —	99 —
Zakł. kr. ziem. po 5% proc.		101 90	102 90

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		bez kuponu	z kuponem
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.		94 —	94.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. a.)		—	—
a 300 zł. 5 proc. w srebrze		92.25	92.75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.		104.50	105 —
po 100 zł. w. a.		101 —	101.75
Kol. zak. Kar. Lud. emisja z r. 1881		99.40	99 80
po 4 1/2 pr.		—	—
Kol. Lwów.-Czer.-Jas. III emis. a 300		94.30	94.70
z r. 1860		99.75	100.25
z r. 1867		95 —	95.25
z r. 1868		94.75	95.25
z r. 1872		93 —	93 25

G. Losy

Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179 75	180.25
Clarego po 40 zł. m. k.	39 50	40 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	112.50	113 —

	piątą	szóstą
Kegleviana po 10 zł. m. k.	17.—	17 50
Losy miasta Krakowa	21.50	22.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.75	—
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.—	38.25
Fundacja szpitala Arcyks. Rudolfa	19.25	20.—
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.75	49.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	35.40	35 80
Poż. Tryestu po 100 zł. w. a.	128.—	129.—
po 50 zł. w. a.	55.50	66 50
Waldstein po 20 zł. m. k.	30.75	31 25
Windischke Stęza po 30 zł.	40.—	41.—

60 Odwisznia czyli Hodwisznia w o-
kregu c. k. sądu powia owego w Rudkach,
61 Czyszki czyli Czyżki w okregu c. k.
sądu powiatowego m. d. w Samborze,
62 Dołhołuka Dom. 44 pag. 347,

41. Hołczuków,
42. Tyrawa solna w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sanoku.
43. Uście,
44. Weryń w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie.

wiadome z jakiej rezolucyi, sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego.

i oszacowania przejrzeć można w tutejszej
registraturze.
Rymanów dnia 30 września 1881.

(8132 3—3)

Andmahnung.

3 3555. Zwischen Stanislaw und Buczacz wird eine tägliche Päckfahrt in Verkehr gesetzt, welche zum ersten Male von Stanislaw am 1. Dezember d. J., von Buczacz am 2. Dezember ausgehen wird. — Die Courz-Ordnung ist folgende:

Von Stanislaw um	11—	Uhr Nachts	Von Buczacz um	7—	Uhr Abends
in Tysmienica	12:30	"	in Monasterzyska	9:15	"
von "	12:40	"	von "	9:25	"
in Niznów	III 10	Früh	in Niznów	12:10	Nachts
von "	III 20	"	von "	12:20	"
in Monasterzyska	VI 5	"	in Tysmienica	II 50	Früh
von "	VI 20	"	von "	III—	"
in Buczacz	VIII 35	"	in Stanislaw	IV 30	"

Ab aus Stanislaw nach Ankunft der Züge Nr. 3 aus Lemberg, Nr. 6 aus Czernowitz und Nr. 27/55 aus Stryj, wie auch der Carioipost aus Nadwórna.

Eintritt in Stanislaw zu den Zügen Nr. 5 nach Czernowitz, Nr. 4 nach Lemberg und Nr. 82/28 nach Stryj, endlich zur Carioipost nach Nadwórna.

Die Zahl der zu dieser Päckpost aufzunehmenden Reisenden ist auf eine Person eingeschränkt. Im Falle der Sitzabtreitung durch den Conducteur, können zwei Reisende aufgenommen werden. Die Passagiergebühr beträgt per Person und Myriametr 65 fr.

R. f. Post-Direction

Lemberg am 11. November 1881.

Obwieszczenie.

L. 13555. Na przestrzeni między Stanisławem i Buczaczem zaprowadza się poczta pakunkowa, która po pierwszy raz z Stanisławowa dnia 1 grudnia, z Buczacza zaś dnia 2 grudnia b. r. w następującym porządku obiegać poczie:

Z Stanisławowa o godzinie	11—	w nocy	Z Buczacza o godzinie	7—	wieczór
w Tysmienicy	12:30	"	w Monasterzyskach	9:15	"
z "	12:40	"	z Monasterzysk	9:25	"
w Nizniowie	III 10	rano	w Nizniowie	12:10	w nocy
z Nizniowa	III 20	"	z Nizniowa	12:20	"
w Monasterzyskach	VI 5	"	w Tysmienicy	II 50	rano
z Monasterzysk	V 20	"	z "	III—	"
w Buczacz	VIII 35	"	w Stanisławowie	IV 30	"

Odechodzi ze Stanisławowa po nadejściu pociągów Nr. 3 ze Lwowa, Nr. 6 z Czerniowiec i Nr. 27/55 ze Stryja, jako też poczty karyolkowej z Nadwórnej.

Przyłącza się w Stanisławowie do pociągów Nr. 5 do Czerniowiec, Nr. 4 do Lwowa i Nr. 82/28 do Stryja, jako też do poczty karyolkowej do Nadwórnej.

Przy tej jeździe może być tylko jeden a w razie odstąpienia miejsca konduktorskiego także drugi podróżny przyjęty. Należytość za podróż wynosi od jednej osoby i za jeden myriametr 65 centów. Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Dyrekcji poczty.

We Lwowie dnia 11 listopada 1881.

L. 31665

C. k. powiat skarbowy w Kołomyi.

Obwieszczenie licytacji.

Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od wyszynku wina i rzezi bydła poczynawszy od 1 stycznia 1882 do 31 grudnia 1884 z zastrzeżeniem wypowiedzenia dzierżawy przed upływem ostatnich dwóch lat lub bez tegoż zastrzeżenia odbędzie się publiczna licytacja wedle następującego przeglądu.

Liczba bieżąca	Dla okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	C. na wywołania		Licytacja odbędzie się		
				zł.	ct.	dnia	o godzinie	w
1	z 8 miejscowości Borszczów	mięso	klasa taryfy III ustawa z dnia 16 czerwca 1877	1012	—	6 grudnia 1881	od 8 do 12 godzin przed południem	c. k. powiat. Dyrek. skarb. w Kołomyi
2	Mielnica z 25 miejscowościami	mięso	dtto	2319	—	6 grudnia 1881	dtto	
3	Tłuste z 15 miejscowościami	mięso	dtto	2550	—	7 grudnia 1881	dtto	
4	Uścieczko z 5 miejscowościami	mięso	dtto	1150	—	7 grudnia 1881	dtto	

Jako wadium składa się 10 proc. wywołania, a resztę warunków przejrzeć można w dotyczącej c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.

Kołomyja dnia 16 listopada 1881

(8176 3—3)

(8177 3—3)

L. 16992.

Ogłoszenie licytacji.

Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od wina i moszczu w okręgu dzierżawnym Sambor na rok kalendarzowy 1882 lub też 1883 i 1884, odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Samborze na dnia 6 grudnia 1881 od godziny 9 rano do 2 po południu publiczna licytacja.

Cena wywołania rocznego czynszu wynosi 1354 zł. 18 ct. Wadium składać się mające wynosi 10 procent ceny wywołania.

Oferaty pisemne zaopatrzone we wadium winny być wniesione do godziny rozpoczęcia licytacji do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Samborze. Bliższe warunki licytacji mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Samborze i w Drohobyczu.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.

Sambor dnia 19 listopada 1881.

(8150 3—3) **Edykt**

L. 5577. Celem zaspokojenia wierzytelności Onyszka Teobimce w kwocie 25 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjny sprzedaż realności pod lk. 51 w Nielipkowicach w powiecie sądowym Sieniawskim w Starostwie Jarosławskiem położonej dłużniczki Anny Pyrak własnej w dniu 1 grudnia 1881 w dniu 12 stycznia i 16 lutego 1882 za wszelkie o godz. 9 rano w tutejszo sądowym zabudowaniu w drodze publicznego przetargu odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę

121 zł. wyprowadzona, zakład wynosi 12 zł. 10 ct.

Warunki licytacyjne akt opisanie i oszacowania rzeczowej realności, mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Sieniawa 19 października 1881

(8165 3—3)

Andmahnung.

31. 1614. Das f. t. Bezirksgericht in Tluste macht bekannt, daß zur Vereinfachung der Forderung per 43 fl. ö. W. S. R. G. die exekutive öffentliche Veräußerung des der Anna Skrypnik gehörigen feinen Tabularförpser bildenden Realitätsanteils sub Nr. 65 in Kesztyowce zu Gunsten des Alter Goldapper auf 3 Terminen und zwar auf den 12. December 1881, 19. Jänner und 23. Februar 1882 jebeimal um 10 Uhr Vormittags mit dem stattfinden wird, daß bei den ersten zwei Terminen diese Realität nur um, oder über dem Schätzungspreise bei dem dritten hingegen Termine auch unter dem Schätzungspreise hietangegeben werden wird.

Das Wadium beträgt 30 fl. ö. W. Die übrigen Liquidationsbedingungen, dann das Protokoll der pfandweisen Beschreibung und Schätzung der Realität können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

R. f. Bezirksgericht

Tluste am 22. September 1881.

(8138 3—3)

Edykt

L. 27695. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 194 ordynacji konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek firmy „A. Schmadler“ a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby

się takowy znajdował, a na majątek nieruchomości o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordyn. konk. z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się Pana c. k. radcę sądu krajowego Łobaczewskiego a tymczasowym zarządcą masy Pana Adw. Dra Józefa Mochnackiego z substytucją Pana adw. Dra Proppera.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 5 grudnia 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 31 stycznia 1882 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konk. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 14 lutego 1882 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostateczne osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostalby.

Da'sze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układow z wierzycielami.

Kraków 16 listopada 1881.

(8139 3—3)

Edykt

L. 27793 C. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ordynacji konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Saula Schmeilera kupca w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował a na majątek nieruchomości o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach w których ordyn. konk. z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się Pana c. k. adjunkta sądu krajowego Ło-

L. 18896

Ogłoszenie licytacji.

(8173 3—3)

Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa, tudzież wina, moszczu winnego i owocowego w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych za czas od 1 stycznia 1882 do końca grudnia 1882, lub też do końca grudnia 1884 z prawem wypowiedzenia lub bezwarunkowo odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie w dniu n. ż. wyznaczonym publiczna licytacja.

Ceny wywołania rocznego czynszu są niżej wyrażone.

Wadium składać się mające wynosi 10 proc. ceny wywołania

Oferaty pisemne zaopatrzone we wadium winne być wniesione najdalej do 4 grudnia 1881 do godziny 2 po południu do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Bliższe warunki licytacji mogą być przejrzane w c. k. powiatowej dyrekcji skarbu we Lwowie i u nadzerców c. k. straży skarbowej.

Przy tem nadmieniam, że okręg dzierżawny od mięsa Chodorów i Strzeliska nowe rozdziela się na dwa okręgi t. j. Chodorów i Strzeliska nowe osobno.

Liczba porządk.	Okręg dzierżawny	podatek od	Cena wywołania rocznego czynszu				Licytacja odbędzie się od godziny 9 rano do 2 po południu z c. k. powiatowej dyrekcji skarbu we Lwowie.
			od mięsa		od wina		
			zł.	ct.	zł.	ct.	
1	Gródek 47 miejscow.	mięsa w mieście Gródku według II a w p. z. należnych 46 miejscowościach według III klasy taryfowej	12444	39	—	—	5 grudnia 1881.
2	Rozdół z 13, miejscow.	mięsa według III klasy taryfowej	2728	77	—	—	
3	Dawidów z 8 miejscow.		155	—	—	—	
4	Chodorów z 31 miejsc.		2000	—	—	—	
5	Strzeliska nowe z 19 miejscowościami		690	—	—	—	
6	Żółkiew	wina, moszczu winnego i owocowego	—	—	132	65	
7	Nawarya z 25 miejsc		—	—	9	—	
8	Nowosioło		—	—	12	—	
9	Wodniki		—	—	4	—	
10	Czerlany		—	—	6	—	

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.

Lwów dnia 19 listopada 1881,

(8127 3—3) Obwieszczenie.

L. 61379. W celu zabezpieczenia dostawy słupów kilometrowych na gościniec Brodzki i na drogę do Ponikwy w Złoczowskiem okręgu budownictwem, odbędzie się w dniu 15 grudnia 1881 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Złoczowie licytacja przez składanie ofert.

Cena fiskalna przedsiębiorstwa tego wynosi kwotę 298 zł. 30¹/₂ ct.

Blizsze warunki dostawy powyższej a mianowicie: plan, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, ogólne i szczegółowe warunki, przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także oferty, zaopatrzone marką na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 pr. od kwoty fiskalnej, z wyrażeniem ceny nie tylko cyframi ale także i literami, w powyższym terminie, najpóźniej do godziny 12tej w południe, wnoszone być mają.

Oferty nieułożone według przepisów, lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 11go listopada 1881.

(8166 3—3) E d y k t.

L. 1982. C. k. Sąd powiatowy w Tłustem czyni wiadomo, że Jakób Weinberger jako wykazany cesynariusz Mojżesza Ber Strossowa w sprawie egzekucyjnej przeciw Dawidowi Herr pto 100 zł. a. w. z pn., uprasza o dozwolenie przymusowej publicznej sprzedaży realności pod nr. 308 w Tłustem położonej, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności dłużnika w Tłustem M. pod l. 308 położonej, w terminach dnia 28 listopada i 28 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie tylko za cenę lub wyżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania stanowi się sumę 1120 zł. w. a. 10 procent wadyum za tem 112 zł. Reszta warunków licytacyjnych, tudzież ekstrakt tabularny leżą w tutejszej registraturze do przejrzania.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłuste dnia 28 września 1881

(8159 3—3) Obwieszczenie.

L. 3606. W dniach 13 grudnia 1881, 16 stycznia i 15 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod n. k. 37 subrep. 1 w Lipie położonej dłużnika Michała Chomyn własnej, w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu kredyt włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 zł. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 300 zł., wadyum 10 procent. Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów dnia 20 maja 1881.

(8094 3—3) E d y k t.

L. 3815. Sąd Żurawieński sprzeda 29 listopada i 13 grudnia 1881 o godzinie 10 rano przynajmniej za cenę szacunkową 800 zł. w. a., dnia 20 grudnia 1881 o godzinie 10 rano, zaś jakakolwiek cenę najwięcej ofiarującemu realność Wasyla i Dmytra Kozaków pod l. k. 45 subr. 57 w Łachowicach podr., celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwotach 13 razy po 24 zł., tudzież 267 zł. 5 ct. z przynależnościami.

Zakład wynosi 80 zł.

Resztę warunków, tudzież akt opisania realności przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych i późniejszych wierzycieli realnych, tudzież którymby uchwalał tej sprawy nie doręczono, p. Edmund Opolski notaryusz Żurawieński.

Zurawno 6 października 1881.

(8111 3—3) E d y k t.

L. 921. Pan Dr. Jan Kuryś zaprzestał urzędowanie swoje jako substytut c. k. notaryusza w Brodach z dniem 2 października 1881 i wniósł prośbę o uwolnienie kaucyi służbowej.

W skutek tego podpisana c. k. izba notaryalna, wzywa w myśl prz. pisów §. 29 ust. not. wszystkich, którzy na mocy swego prawa zastawu mniemają mieć pretensye do wspomnianego substytutu c. k. notaryusza w Brodach z powodu jego urzędowania jako notaryusza lub komisarza sądownego, które z kaucyi zaspokojone być powinny, zgłosić się do niej z takowemi w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego licząc, w przeciwnym bowiem razie, bez względu na ich pretensye, po upływie tego terminu kaucya rzeczona właścicielowi lub jego prawnemu zastępcy zostanie zwrócona.

Z c. k. Izby notaryalnej.

Lwów dnia 12 listopada 1881.

(8016 3—3) E d y k t.

L. 12588. C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniach 21 grudnia 1881, 25 stycznia i 22 lutego 1882 odbędzie się w gmachu sądownym o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 59 sub. rep. 2 w Łęsiu położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, dłużnika Chaskla Blasbanda własnej, na zaspokojenie 13 rat

po 12 zł. z pn. i resztującego kapitału 133 zł. 50 ct. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu dłużnych.

Cena wywołania wynosi 400 zł., wadyum 40 zł. Akt opisania i warunki licytacyjne są złożone w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się strony, także tych wierzycieli, którzyby prawa zastawu na rzeczzonej realności nabyli, lub którymby rezolucya licytacyi pozwalająca doręczona być nie mogła przez kuratora adwokata dra Steczkowskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice dnia 25 października 1881.

(8133 3—3) Ogłoszenie.

L. 15618. W masie rozbiorowej Arona Imbera kupca w Zbarażu ustanawia się c. k. sąd obwodowy w miejsce dotychczasowego komisarza konkursowego c. k. adjunkta p. Kowalewskiego komisarzem konkursowym c. k. sędziego powiatowego p. Bajewskiego w Zbarażu.

Tarnopol dnia 14 listopada 1881.

(8077 3—3) E d y k t.

L. 7322. C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Etlia Krakauer pko Michałowi Pupie pto 84 zł. 40 ct. z należytosćmi dodatkowymi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności gruntowej pod n. 20/27 w Gorze Ropczyckiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Michała Pupy własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w trzech terminach a to 16 stycznia, 20 lutego i 20 marca 1882, każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 2450 zł., poniżej której w terminach powyższych realność sprzedana nie będzie. Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wysokości 245 zł. w. a.

Reszta warunków, protokół egzekucyjnego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego.

Ropczyce dnia 25 października 1881.

(7979 3—3) E d y k t.

L. 7239. C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Macieja Mirka w kwocie 140 zł. z pn., odbędzie się w dniu 19 grudnia 1881, 19 stycznia i w dniu 20 lutego 1882, zawsze o godz. 10 rano publiczna sprzedaż realności pod l. k. 191 w Gorliczynie, Krzysztofa Kowala własnej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania stanowi kwota 1120 zł., wadyum 112 zł.

O czem się stony, oraz i wiadomych wierzycieli do własnych rąk zaś wierzycieli niewiadomych oraz i tych, którzyby w pomiędzy czasie jakie prawa rzeczowe na realności sprzedać się mającej nabyli, ostatecznie tych którymby rezolucya licytacyjna wcale nie albo zapóźno doręczona została przez kuratora adwokata dra Gottlieba w Jarosławiu zawiadamia.

Przeworsk dnia 26 października 1881.

(8078 3—3) E d y k t.

L. 3754. C. k. Sąd powiatowy Tyczynski w sporze Maryanny Szczepanowej przeciw Mojżeszowi Heuschobrowi i Józefowi Szczepanowi o wyłączenie ruchomości z pod egzekucyi z pn. ustanawia dla wiadomości tego z miejsca pobytu Heuschobera z Białowży kuratorem adwokata dra Hopla z Rzeszowa temuż t. tejszosaadową rezolucyę z dnia 30 grudnia 1879 l. 5909 doręcza i do wniesienia obrony oraz dalszej rozprawy wyznacza termin na dzień 25 stycznia 1882 o godzinie 9 rano, na któ y się strony sporne pod skutkami prawnymi wzywają.

O tem zawiadamia się Mojżesza Heuschobera z wzywaniem, aby o miejscu pobytu swego sądowni doniósł lub innego zastępcę sobie obrał, wreszcie, aby wszelkich środków ku obronie mu przysługujących użył, inaczej skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Tyczyn dnia 25 września 1881.

(7824) Erkenntnisse.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das f. f. Landesgericht als Strafgericht zu Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift mit dem Titel „Offenes Schreiben an den Herrn Ministerpräsidenten“, unterzeichnet „Wien, am 28 October 1881. Schönerer. Druck und Verlag der Genossenschaftsdruckerei“, das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 2 November 1881.

Weitenhiller m. p.

Dr. Burdhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das f. f. Landesgericht als Strafgericht zu Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 4 der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Fortschritt“ ddo 30 October 1881 unter der Aufschrift „Der socialistische Weltcongreß“ enthaltenen Artikels in der Stelle von „Ferner wird unter“ — bis „Tyrannei“ das Vergehen nach § 305 St. G., ferner in der Stelle von „daß die Delegierten“ bis „auffassen“

das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 2 November 1881.

Weitenhiller m. p.

Dr. Burdhard m. p.

Das f. f. Kreisgericht als Preßgericht in Gili hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 October 1881, §. 19400, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenski gospodar“ Nr. 41 vom 13 October 1881 wegen des Artikels „Cujte, kai nasi koroski bratje slovenski vendarle imajo!“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft in Eger gegen das Erkenntnis des f. f. Kreisgerichtes als Preßgerichtes in Eger vom 6 October 1881, §. 7938 Stf., mit dem Erkenntnis vom 18 October 1881, §. 30636, die Weiterverbreitung der „Egerer Zeitung“ Nr. 79 vom 1 October 1881 wegen der auf der 3 und 4 Seite veröffentlichten Rede des Reichsratsabgeordneten von Piener nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 12 October 1881, §. 29320, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Duch casa“ Nr. 1 vom 30 September 1881 wegen der Artikel „Ku zbrani“, „V Nemecku“, „Hlas lidu“ und „Knezka politika“ nach § 302 St. G., wegen der Artikel „Zbloudilec“ und „Neomylnost katolicke cerkve“ nach § 303 St. G., wegen der Artikel „Nihilistické hnutí na Rusi“, „V Parizi odbyvan“, „Jen cenn“ und „Nezapomínejme!“ nach § 305 St. G., wegen des Artikels „Owsem jeste lepe“ nach §. 65 a St. G., endlich wegen des Artikels „K hanbe davatenacteho století“ nach den §§ 491 und 493 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 22 October 1881, §. 30469, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 37 vom 10 September 1881 wegen des Artikels „Der Segen der Arbeit nach § 65 a St. G., dann wegen des Artikels „Eine originelle . . .“ nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 22 October 1881, §. 30552, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat“ Nr. 37 vom 8 September 1881 wegen der Artikel „Avis an die Correspondenten und Abonnenten des „Socialdemokrat“ und „Deutscheiereien“ nach §. 300 St. G. wegen der Artikel „Das Vaterland in Gefahr“, „Aus Dänemark“, „In Rußland“ nach § 305 St. G., wegen der Artikel „Die internationale Verschwörung“ und „Wien 20 August“ nach §. 65 a St. G. endlich wegen des Auftrufes „Parteigenossen!“ nach § 210 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 23 October 1881, §. 30602, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni Listy“ Nr. 258 vom 20 October 1881 wegen des Artikels „O zabranění politice Rakauska“ nach § 65 a St. G. dann wegen des Artikels „Pro školni plat“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 27 October 1881, §. 30983 und 31114, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Prumysla k“ Nr. 1 wegen des Artikels „Politické preled“ nach §. 301 St. G. und Art III des Gesetzes vom 17 December 1862, dann der Zeitschrift „Svobodny obca“ Nr. 43 vom 22 October 1881 wegen des Artikels „Mistodržitelске prohlášení“ nach den §§ 65 a 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 27 October 1881, §. 31017, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Montags-Revue aus Böhmen“ Nr. 43 vom 24 October 1881 wegen des Artikels „Prag, 23 October“ nach § 300 St. G., dann wegen des Artikels „Rußland“ nach § 66 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit

dem Erkenntnis vom 27 October 1881, §. 15435, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagrbote aus Mähren und Schlesien“ Nr. 245 vom 26 October 1881 wegen des Artikels „Prager Original-Correspondenz“ nach § 300 St. G. verboten.

(8195 1—3) E d y k t.

L. 1572. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia Kazimierza i Tealę Podadów, że w skutek skargi galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego, we Lwowie przeciw nim o 300 zł. rezolucyą z 30 maja 1881 i 1592 wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na dzień 20 grudnia 1881 o 9 godzinie rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Kazimierza i Tekli Podadów nie jest sądownie wiadomem, przeto ustanowiono dla ich zastępstwa na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie c. k. Notaryusza Sporna w Radkowie, któremu dotyczące rezolucye się doręcza a pozwanych tych się wzywa, aby się bądź osobiście zgłosili lub innego wskazali pełnomocnika, wynikię bowiem z tego zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Radków dnia 30 maja 1881.

(8158 1—3) Obwieszczenie.

L. 10181. W c. k. Sądzie powiatowym w Białej odbywać się będzie w dniu 15 grudnia 1881 i 16 stycznia 1882 o 10 godzinie przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Belskiej kasy oszczędności w ilości 2300 zł. z pn. przymusowa sprzedaż realności małżonków Jozfa i Zofii Adamaszków pod l. 235 w Bestwinie.

Cenę wywołania stanowi kwota 4196 zł. 95 ct., powyżej której realność ta na powyższych terminach sprzedana nie będzie.

Wadyum wynosi 420 zł. Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania, można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi pozwalającej licytacyi przed pieśwsem terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy dr. Jan Ehrler.

Biała dnia 29 października 1881.

(8164 1—3) Obwieszczenie

L. 6455. W dniach 16 grudnia 1881, 19 stycznia i 21 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod n. k. 66 w Befejowie położonej, dłużnika Fedia Matijew a względnie tegoż masy spadkowej własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 146 zł. 16 ct. a. w. z pn., każdym razem o godz. 9 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 400 zł., wadyum wynosi 10 procent. Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów dnia 18 sierpnia 1881.

(8208 1—3) Konkurs.

L. 411. Celem obsadzenia posady c. k. Notaryusza w Bolechowie przez śmierć dra Leona Fruchtmana opróżnionej, a w razie przeniesienia którego z c. k. notaryuszów i celem obsadzenia posady przez przeniesienie opróżnić się mającej rozpisujemy niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje w przeciągu czterech tygodni od dnia ostatniego ogłoszenia licząc do tej c. k. Izby notaryalnej a to należący do stanu adwokatów i notaryuszów przez swoje dotychczasowe władze i w nich udowodnić uzdolnienie §. 6 ust. not. wymagane.

C. k. Izba notaryalna samborsko-przemyska.

Przemysł dnia 14 października 1881.

(8218 1—3) L. 3900.**Obwieszczenie licytacyi.**

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Nowaka 260 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 190 w Nielewku, do dłużnika Jakuba Wetniaka należąca, w trzech terminach 23 grudnia 1881, 23 stycznia i 28 lutego 1882 każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 400 zł., wadyum 40 zł.

Miłowka 5 sierpnia 1881.

(8210) Ogłoszenie.

L. 8435. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi, jako trybunał dla pasowych spraw na wniosek Prokuratora Państwa orzeka: w myśl § 493 pk., iż treść artykułu umieszczonego w drugim nakładzie Nr. 20 czasopisma „Ruska Rada“ pod napisem „Twierdźność na Uho szczytni“ mianowicie ustęp tegoż artykułu zaczynający od słów „Dłatocho tymne mnohym radym“ a kończy słowami „i wsia- kich innych worohiw“ zawiera istotę czynu występku z §. 302 uk. przezo zarządzonego przez c. k. Staroswo powiatowe w Kołomyi konfiskata nakładu rzeczono-go numeru czasopisma „Rada Ruska“ co do inkryminowanego artykułu się zatwierdza i w myśl §. 492 pk. dalsze rozszerzenie pisma tego się zakazuje oraz nakład cały ma być zniszczony.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Kołomyja dnia 18 listopada 1881.

L. 14712.

Ogłoszenie licytacji.

(8197 2—3)

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu w Nowym Sączu podaje do powszechnej wiadomości, iż przy zachowaniu warunków, ogłoszonych rozporządzeniem wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 9 sierpnia 1881 l. 36773 odbędzie się w lokalu tejże c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu na dniu 1 grudnia 1881 publiczna ustna licytacja w celu wydzierżawienia na rok 1882, lub 1882, 1883, albo też na lata 1882, 1883, 1884 następujących c. k. ztacyj mylnicznych pojedynczo, a to:

Liczba porządkowa	Nazwa c. k. stacyj mylnicznych	Nazwa gościńca	M y t o		Cena wywoławcza
			drogowe za kilom.	mostowe wedle klasy	
1	Grybów drogowe	gościńiec podkarpacki	16	—	2350
2	Gorlice Pachowka mostowe i drogowe	Zmigrodzko-Gorlicki gościńiec wojskowy	16	II.	2100

następnego zaś dnia t. j. 2 grudnia licytacja konkretna.

Wadyum wynosi szóstą część ceny wywołania.

Pisemne oferty na tę licytację należy wnieść na ręce naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Nowym Sączu do 30 listopada do godziny 2 po południu.

Wreszcie bliższe warunki licytacyjne przejrzyć można w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu lub u nadzorów c. k. straży skarbowej.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu

Nowy Sącz dnia 17 listopada 1881.

(8191 2—3) **E d y k t.**

L. 6453. Przymusowa publiczna licytacja realności pod l. k. 10 w Beckersdorf położonej wedle wykazu hipotecznego Georga Cewe własność stanowiącej na pokrycie pretensyj Majera Segala z Podhajec w kwocie 70 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 23 listopada, 14 grudnia 1881 i dnia 11 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wadyum wynosi 338 zł. w. a.

Cena wywoławcza, oraz szacunkowa 3380 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w tutejszej registraturze, zaś stan bierny w tutejszych księgach hipotecznych przejrzyć można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce dnia 18 października 1881.

(8153 2—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 9921. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbywać się będzie w dniu 15go grudnia 1881 i 16 stycznia 1882 o godzinie 10tej przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Jana Sabeli w ilości 89 zł. 5 ct. w. a. z pn., przymusowa sprzedaż realności Józefa Dzbanszka pod l. 32 w Bestwinie.

Cenę wywołania stanowi kwota 200 zł., poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie, Wadyum wynosi 20 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania można przejrzyć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezygnacji dozwalały licytacji przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy dr. Jan Rozner.

Biała dnia 21 października 1881.

(7985 2—3) **E d y k t.**

L. 3763. C. k. sąd powiatowy w Sanoku uwiadamia Leszka Spiewaka z miejsca pobytu nieznanego, iż dlań ustanowiono pana Dra Jana Gawła adwokata w Sanoku kuratorem w sprawie egzekucyjnej uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Annie i Mikołajowi Pawłowski i Leszkowi Spiewakowi o 91 zł. 52 ct. z pn. z powodu dozwolonej egzekucyjnej sprzedaży realności dłużników pod l. k. 44 w Hłomezy położonej.

Wzywa się przeto Leszka Spiewaka ażeby wspomnianemu kuratorowi udzielił informacji lub in ego samego zastępcę ustanowił i sądowi przedstawił.

Sanok dnia 30 sierpnia 1881.

L. 57444.

(8200 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania siedmiu opróżnionych stypendyów z fundacji s. p. Wincentego Siemińskiego przeznaczonych dla kandydatów nauczycielskich szkół ludowych po 100 zł. rocznie, a w braku tych dla uczniów szkół ludowych w kwocie po 50 zł. rocznie, rozpisuje się niniejszym konkurs do końca grudnia b. r.

Ubiegający się o te stypendya winni wykazać:

1) że są urodzeni i wychowani w tej części Galicji i wielkiego księstwa krakowskiego, która w r. 1859 należała do krakowskiego okręgu administracyjnego, tudzież że ich rodzice również są urodzeni w tej części Galicji i narodowości polskiej, w którym celu winni przyłączyć do swych podań własną jakoteż swych rodziców metrykę chrztu,

2) wykazać jakie dotychczas odbyli nauki w szkołach publicznych i z jakim postępem.

Obdarzeni pobierać będą stypendyum, dopóki uczęszczają do seminarium nauczycielskiego lub do szkół ludowych, tracąc je zaś w razie otrzymania innego zaopatrzenia lub stałego utrzymania.

Tylko w braku uwzględnienia godnych

kandydatów stanu nauczycielskiego nadane będą te stypendya uczniom szkół ludowych.

Stypendya dla tych uczniów wynosić będą rocznie li tylko 50 zł.

Podania wniesione być mają w drodze właściwej Dyrekcji szkolnej do kapituły katedralnej w Krakowie.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 11 listopada 1881.

(8146 2—3) **E d y k t.**

L. 2698. C. k. sąd powiatowy w Mielnicach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie resztującej 81 zł. 61 cent. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach: 12go grudnia 1881, 16 stycznia i 6 lutego 1882, o godzinie 9tej z rana przymusowa licytacja realności hipotecznego objętego wykazem hipotecznym nr. 2, w Baworowie położonego, własnością Maksyma Baszniaka będącego, na pierwszych dwu terminach za cenę wywołania lub wyższą, na terminie zaś trzecim za jakąkolwiek cenę.

Dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu wystawienia wykazu hipotecznego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła ustanawia się kuratora w osobie Jana Stadnika z Baworowa.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacji i protokół zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzyć można w tut. sąd registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Mielńce dnia 5 sierpnia 1881.

(8145 2—3) **E d y k t.**

L. 4079. C. k. sąd powiatowy w Mielnicach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu włościańskiego 15tu rat pożyczkowych po 3 zł. i resztującego kapitału w kwocie 50 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach: 12go grudnia 1881, 16go stycznia i 13 lutego 1882, o godzinie 9tej z rana przymusowa licytacja realności nietabularnej Lebisza Händlera pod l. k. 319 b. w Na-tasowe, na pierwszych dwu terminach za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim te minie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 100 zł. w. a.

Wadyum 10 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacji i protokół zastawniczego opisanie przejrzyć można w tut. sąd registraturze.

Mielńce dnia 31 grudnia 1880.

(8161 2—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 3608 W dniach 13 grudnia 1881, 16 stycznia i 15 lutego 1882, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. konsk. 14 w Bolechowie ruskim położonej dłużników Michała i Maryi Łatyków własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 350 zł. względnie 266 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim także niższą sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 600 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów dnia 20 maja 1881.

(8160 2—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 3607. W dniach 13 grudnia 1881, 16 stycznia i 15 lutego 1882, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. konsk. 18 subrep. 15 w Lipie położonej dłużników Stefana i Fedora Jozepów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 187 zł. 51 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed po-

łudniem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim także niższą sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 400 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów 7 czerwca 1881.

(8185 2—3) **E d y k t.**

L. 1780. W c. k. sądzie powiatowym w Sądowej Wiszni odbędzie się celem zaspokojenia kwoty 294 zł. a. w. z pn., na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 16 w Mistycach położonej, ciała tabularnego niemającej, Wasyła Dzikiego własnej, w trzech terminach a to w dniach 14 grudnia 1881, 25 stycznia i na dniu 1 marca 1882 zawsze o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 500 zł., wadyum 50 zł. Bliższe warunki licytacyjne można w tutejszej registraturze przejrzyć.

Sądowa Wisznia dnia 20 sierpnia 1881.

(8186 2—3) **E d y k t.**

L. 4460. W c. k. sądzie powiatowym w Sądowej Wiszni odbędzie się celem zaspokojenia kwoty 187 zł. 51 ct. a. w. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 25 w Zawadowie położonej, ciała tabularnego nie mającej, dłużników masy nie objętej spadkowej Pawła Kristmanna i Wojciecha Kristmanna własnej w trzech terminach a to w dniach 7 grudnia 1881, 11 stycznia i 15 lutego 1881 zawsze o godzinie 10 z rana.

Cena wywołania 350 zł. wadyum 35 zł. a. w. Bliższe warunki licytacyjne można w tutejszej registraturze przejrzyć.

Sądowa Wisznia dnia 7 listopada 1881.

(8196 2—3) **O g ł o s z e n i e**

L. 52224. W celu wynajęcia domu na pomieszczenie Bursy w myśl uchwały Wys. Sejmu dla uczniów c. k. seminarium nauczycielskiego we Lwowie założyć się mającej, rozpisuje się niniejszym publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych.

Dom ten powinien zawierać więcej niż 20 lokalności mieszkalnych, między temi co najmniej trzy obszerniejsze sale, dalej 3 izby mieszkalne dla służby, obszerny lokal na kuchnię z pralnią, spiżarnią i magazynem ielizny.

Dom powinien być położony w miejscu suchem i zdrowym, w pewnej odległości od śródmieścia a niezbyt wielkiem oddaleniu od c. k. seminarium nauczycielskiego męskiego. Domy z ogrodkiem albo z większym dziedzińcem będą miały pierwszeństwo przed innemi.

Oddanie wynajętego domu do dyspozycji Wydziału krajowego nastąpić musi z dniem 1 lipca 1882. Właściciel zgodzi się na wykonanie kosztów funduszu krajowego ewentualnych adaptacji, jakie ze względu na przeznaczenie budynku okażą się potrzebne.

Opieczętowane oferty winno wnieść do Wydziału krajowego w terminie do dnia 31 grudnia 1881 godziny 12 w południe. Do oferty dołączone być winno wadyum wynoszące pięć procentów żądanej ceny rocznego najmu.

Wydział krajowy zastrzega sobie prawo wybrania z pomiędzy wniesionych ofert tej, którą bez względu na cenę najmu za najodpowiedniejszą uzna. Na podstawie oferty spisany zostanie następnie formalny kontrakt, który oznaczy bliższe szczegóły i warunki umowy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim.

We Lwowie dnia 15 listopada 1881.

(8163 2—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 5076. W dniach 16 grudnia 1881, 19 stycznia i 21 lutego 1882, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. konsk. 37—73/286 w Witwiej położonej dłużnika Stefana Kreczowieckiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 86 zł. 76 ct. w. a. z pn. każdym razem o godz. 10 przedpołudniem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim także niższą sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Bolechów dnia 6 lipca 1881.

(8171 3—3) **E d y k t.**

L. 3996. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach celem zaspokojenia sumy 130 zł. 505 zł. 205 zł. 50 ct. 80 zł. 200 zł. z przy należnościami, Kazimierzowi Wiloryńskiemu jako cesyonariuszowi spadkobiercy Mateusza Giercuszka, Tomasza Grządziela, Jakóba Wujtasa, Wojciecha Mędrysa i Józefa Mędrysa od Jana Szewczuka się należących, przedsięwzięcie w dniu: 16 grudnia 1881 i w dniu 23 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano przymusową sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l. k. 28 w Palezowicach położonej, wykazem hipo-

tecznym 27 objętej, dłużnika Jana Szewczuka własnej.

Cena wywołania wynosi 758 zł.

Wadyum 75 zł. 80 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, akt egzekucyjnego oszacowania i wyciąg hipoteczny w tutejszej registraturze przejrzyć można.

Wadowice 21 czerwca 1881.

(8122 3—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 6991. C. k. sąd powiatowy odnośnie do tu sąd. obwieszczenia z 10 maja 1881 l. 3536 ogłoszonego w Nr. 177—8—9 z 1881 roku iż na dniu 13 grudnia 1881*) o godzinie 10 rano w tut. sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności i całego ogrodu z pod lk. 335, Sary Tessel własnych i niższej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę pod ułatwiającymi warunkami w aktach do przeglądu zostających.

Krosno dnia 30 września 1881.

* w Gaz. Nr. 256 wydrukowano mylnie 3 grudnia zamiast 13 grudnia.

(8172 3—3)

L. 14617.

Ogłoszenie licytacji.

Odnosnie do obwieszczenia z dnia 11 listopada 1881 l. 12221 w urzędowej gazecie lwowskiej nr. 239 z roku 1881 umieszczonego, czyni się niniejszym wiadomo, iż w Nowosądeckiej c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu odbędzie się dnia 28 listopada 1881 publiczna licytacja celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgach dzierżawnych Gorlickim z roczną ceną wywołania w kwocie 5117 zł. 18 ct., a w okręgu dzierżawnym Nowosądeckim z ceną wywołania w rocznej kwocie 11055 zł. a. w. na lata 1882, 1883 i 1884 warunkowo lub bezwarunkowo.

Resztę warunków można przejrzyć w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu i w c. k. nadzorach straży skarbowej c. k. Nowosądeckiej powiatowej Dyrekcji skarbu.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.

Nowy Sącz dnia 15 listopada 1881.

(8024 2 3) **E d y k t.**

L. 18765. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych (hipotecznych) dla I, II, III, IV dzielnic, kr. gł. miasta Krakowa, gmina katastralna Kraków, w okręgu sądu krajowego w Krakowie położonego; według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany, za nowe księgi gruntowe (hipoteczne) dla I, II, III, IV dzielnic, kr. gł. miasta Krakowa, poczynając od dnia 15 listopada 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w sądzie krajowym dla spraw cywilnych w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu czy jakiegokolwiek inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości ksiąg gruntowych objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wyekslone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych (hipotecznych), Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiegokolwiek prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciała hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisany w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu krajowego dla spraw cywilnych w Krakowie najdalej do dnia 31 marca 1883, gdyż prawym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyj przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pominięciem prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują. Było wiadome z jakiej rezolucji sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków dnia 10 listopada 1881.

(8162 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4909. W dniach 16 grudnia 1881, 19 stycznia i 21 lutego 1882, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 21 w Hoszowie położonej dłużnika Grzegorza Popiela własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 200 zł. w. a. z pn. każdym razem o godz. 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 400 zł. Wadium 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy
Bolechów dnia 5 lipca 1881.

(8088 — 3) **Edykt.**

L. 25439. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszo-sądowego z dnia 30 czerwca 1880 l. 16002 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. Dla majątności tabularnych.

1. Zimnawoda i Kaltwasser,
2. Rudno i Karczmarzkie w okręgu c. k. sądu powiatowego w miej. del. Sek. II we Lwowie.

3. Lubień wielki,
4. Zakład kąpielowy Lubieński,
5. Kuderawa,
6. Dębowa-Dolina (majątności 3, 4, 5, 6, położone w gminie katastralnej Lubień wielki),
7. Doliniany,
8. Popiele (majątności 7, 8, położone w gminie katastr. Doliniany),
9. Leśniowice,
10. Obroczyna,
11. Dobrzany,
12. Uherce niezabitowskie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Gródku

13. Niekonkowie,
14. Eichhof (majątności 13, 14, w gminie katastr. Niekonkowie),
15. Polana,
16. Lubiana z Leidenfeldem czyli Lindenfeldem, w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szezeru.

17. Żółtańce,
18. Pieczychwosty w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kulikowie,
19. Łukawiec w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie,

20. Lubicza kamerale w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rawie,
21. Korczyn czyli Korszyn w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sokalu.

22. Chlewczany,
23. Romanówka,
24. Leopoldynów (majątności 22, 23, 24, w gminie katastr. Chlewczany),
25. Wasylów wielkie,
26. Choronów,
27. Tehlow,

28. Seminów (majątności 27, 28, w gminie katastr. Tehlow) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Uhnowie.

29. Sópów,
30. Słobudka leśna I,
31. " " II,
32. " " III,
33. Puhary czyli Czeremchowszczyzna lub Czerewiechowszczyzna (majątności 30, 31, 32, 33, w gminie katastr. Słobudka leśna),
34. Tłumaczek w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Kołomyi.

35. Byków,
36. Nowosiółki w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Przemyślu.

37. Czelatycze połowa,
38. " 1/3 część z połowy także "Kowalskiego" zwana,
39. Czelatycze 1/3 część z połowy także "Józefowicza" zwana,
40. Czelatycze 1/3 część z połowy także "Sefwarowej" zwana (majątności 37, 38, 39 i 40 w gminie katastr. Czelatycze),
41. Hawłowice górne,
42. Pelkinie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu.

43. Jaćmierz,
44. Posada niżna czyli dolna przyległość do Jaćmierza (majątności 43, 44, w gminie katastr. Jaćmierz),
45. Bażanówka,
46. Zagórz,
47. " obecnie "klasztorne" zwane,
48. " (in villa fundus certus, majątności 46, 47, 48 w gminie katastr. Zagórz) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sanoku.

49. Grabownica w okręgu c. k. sądu powiatowego w Brzozowie
50. Makowa (nationale) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Dobromilu,
51. Hoszew w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lisku.

52. Część Uherce zapłatyńskie Dom. 43 pag. 459,
53. Część Uherce Błazowszczyzna, Jakobowszczyzna, Chylińszczyzna, Komarnieczyzna, Strzeleczyzna zwana Dom. 31 p. 461.

54. Część Uherce zapłatyńskie Dom. 77 pag. 233,
55. Część Uherce zapłatyńskie Dom. 466 pag. 345,
56. Część Uherce zapłatyńskie Dom. 56 pag. 299,

57. Część Uherce zapłatyńskie Dom. 490 pag. 190,
58. Niwa za Czukiewką Dom. 499 pag. 425,
59. Część Uherce zapłatyńskie Dom. 63 pag. 7,
60. "Grunta" reszty części Uherce zapłatyńskie zwanej Niedzwiedzczyzna, Chylińszczyzna Dom. 504 pag. 291,

61. Kompleks gruntowy z części Uherce zapłatyńskie zwanej Niedzwiedzczyzna czyli Chylińszczyzna (majątności pod poz. 52 do 61 położone w gminie katastr. Uherce zapłatyńskie),
62. Sadowice w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Samborze.

63. Mosty,
64. Harbacz część Dom. 67 pag. 389,
65. " " " 48 " 33,
66. " " " 77 " 127,
67. " " " 62 " 97,

(majątności 64, 65, 66, 67 w gminie katastr. Harbacz) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Komarnie.
68. Wiślowice Dom. 60 pag. 197,
69. " część " 60 " 189,
70. " " " 60 " 193,

(majątności 68, 69, 70 w gminie katastralnej Wiślowice) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rudkach.
71. Grodowice,
72. Laszki murowane Dom. 34 pag. 435,
73. Laszki wieś Dom. 89 pag. 103 (majątności 72, 73 w gminie katastralnej Laszki murowane),
74. Suszyca wielka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Starejsoli.

75. Kondratów przyległość do Podbuża w okręgu c. k. sądu powiatowego w Turce.
76. Łukawica wyżna czyli górna Dom. 69 pag. 221.
77. Łukawica Dom. 48 pag. 191 (majątności 76, 77 w gminie katastralnej Łukawica górna),
78. Łukawica niżna,
79. Hołobutów.

80. Stanków,
81. Falicz (majątności 80, 81 w gminie katastr. Stanków z miejscowościami Falicz i kolonią Piła) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Stryju.
82. Połóż w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kałuszu,
83. Stulsko w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie,
84. Babin w okręgu c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie.

85. Radeza,
86. Pawełcze,
87. Majdan, Huta nowa i stara i Hucisko stare (położone w gminie katastr. Majdan) w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Stanisławowie.
88. Dubowce i Dekowa (położona w gminie katastralnej Dubowce) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Haliczu.

89. Pałahicze,
90. Pałahicze-kasztelania,
91. Pałahicze-Tłumackie (majątności 89, 90, 91 w gminie katastralnej Pałahicze) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu.
92. Krzywotule nowe, Krzywotule stare i Krasikówka (położona w gminie katastralnej Krzywotule nowe z miejscowościami Krzywotule stare i Krasikówka) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy.

93. Romanówka,
94. Karamanda,
95. Kłopotówka (majątności 93, 94, 95 w gminie katastralnej Romanówki) w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Tarnopolu.

96. Ostalce,
97. Luczka,
98. Myszkowice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach.

99. Skomorosze,
100. Młyniska w okręgu c. k. sądu powiatowego w Budzanowie.
101. Zwiniaż,
102. Szumanówka (majątności 101, 102 w gminie katastralnej Zwiniaż) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Czortkowie.

103. Wierchowce przyległość do Czortkowa w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kopyczyńcu.
104. Ostrowiec polny czyli Ostrowczyk,
105. Skwarzawa,
106. Jasionowce,
107. Łackie małe w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Złoczowie.

108. Boratyn,
109. Folwarki małe,
110. Pole orne w obrębie gminy Folwarki małe (majątności 109, 110 w gminie katastralnej Folwarki małe) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Brodach.

111. Konty,
112. Brachówka (majątności 111, 112 w gminie katastralnej Konty) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Olesku.

113. Podhajczyki,
114. Młynowce,
115. Grabkowce (majątności 114, 115 w gminie katastralnej Młynowce z Grabkowcami) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Zborowie.

116. Dzwiniogród,
117. Łopuszna w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bóbrce.

118. Niemyszyn w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bursztynie.
119. Wyspa w gminie katastralnej Wyspa,
120. Podgródzie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rohatynie.

II. Dla posiadłości mniejszych w gminie kat. stralnej.
1. Zimnawoda z kolonią Kaltwasser w okręgu c. k. sądu powiatowego w miej. del. Sek. II we Lwowie.

2. Lubień wielki,
3. Doliniany z Popielami,
4. Leśniowice,
5. Obroczyn,
6. Dobrzany,
7. Uherce niezabitowskie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Gródku.

8. Niekonkowie z miejscow. Eichhof,
9. Polana,
10. Lubiana z kolonią Lindenfeld w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szezeru.

11. Żółtańce,
12. Pieczychwosty w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kulikowie
13. Łukawiec w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie.

14. Lubycza kamerale (składająca się z dwóch gmin podatkowych t. j. Lubycza miasteczko i Lubycza wieś) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rawie
15. Korczyn, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sokalu.

16. Chlewczany z miejscowościami Romanówka i Leopoldynów,
17. Wasylów wielki,
18. Choronów z kolonią Brückenthal,
19. Tehlow, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Uhnowie.

20. Sópów,
21. Słobudka leśna,
22. Tłumaczek, podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. d. w Kołomyi.

23. Byków,
24. Nowosiółki, podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. d. w Przemyślu.

25. Czelatycze,
26. Hawłowice górne,
27. Pelkinie, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Jarosławiu.

28. Jaćmierz z przyległością Posada jaćmierska dolna,
29. Bażanówka,
30. Zagórz, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sanoku.

31. Grabowica podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Brzozowie,
32. Makowa z kolonią Makowa podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Dobromilu.

33. Hoszew podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Lisku.
34. Uherce zapłatyńskie,
35. Sadowice, podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. d. w Samborze.

36. Mosty z miejscowościami Dniestrzyk i Swiniacz,
37. Harbacz, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Komarnie.

38. Wiślowice, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Rudkach
39. Grodowice,
40. Laszki murowane,
41. Suszyca wielka, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Starejsoli.

42. Kondratów podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Turce.
43. Łukawica górna,
44. Łukawica niżna,
45. Hołobutów,

46. Stanków z miejscowością Falisz i kolonią Piła, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Stryju.
47. Połóż, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Kałuszu,
48. Stulsko z miejscow. Wola wielka i Wola mała podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mikołajowie.

49. Babin z miejscow. Babin średni, Babin zarzeźny i Kudłatówka podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Wojniłowie.
50. Radeza,
51. Pawełcze,
52. Majdan z Hutą starą i nową i Huciskiem, podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. d. w Stanisławowie.

53. Posiecz Majdan podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Bochorodczanach,
54. Dubowce z przyl., Dekowa podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Haliczu,
55. Pałahicze podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Tłumaczu.

56. Krzywotule nowe z miejscowościami Krzywotule stare i Krasikówka podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.
57. Romanówka podlegającej c. k. sądowi powiatowemu m. d. w Tarnopolu.

58. Ostalce,
59. Luczka,
60. Myszkowice, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mikulińcach
61. Skomorosze,
62. Młyniska,
63. Zwiniaż, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Budzanowie.

64. Wierchowce, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Kopyczyńcach.

65. Kossów podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Czortkowie.
66. Płuchów z koloniami Kazimirówka i Brońslawówka,
67. Ostrowczyk polny,
68. Skwarzawa,
69. Jasionowce,
70. Łackie małe, podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. d. w Złoczowie.

71. Boratyn,
72. Folwarki małe podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Brodach.
73. Konty z miejscowościami Brachówka podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Olesku.

74. Podhajczyki,
75. Młynowce z Grabkowcami, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Zborowie.

76. Dzwiniogród,
77. Łopuszna, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Bóbrce.

78. Niemyszyn podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Bursztynie,
79. Kozowa podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Kozowej.

80. Podgródzie podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Rohatynie, i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowymi księgami gruntowymi objętych z dniem 1 września 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 dz. u. p. uskuteczni-

nego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 czerwca 1882 a to, co do majątności tabularnych pod I 1 do 28 do c. k. sądu krajowego we Lwowie, pod I 29 do 34 do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi, pod I 35 do 51 do c. k. sądu powiatowego w Przemyślu, pod I 52 do 84 do c. k. sądu obwodowego w Samborze, pod I 85 do 92 do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, pod I 93 do 103 do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, pod I 104 do 120 do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów dnia 28 września 1881.

(8148 2—3) **Edykt.**

L. 3225. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Morgensterna w kwocie 250 złr. w. a. z przynal. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 19 grudnia 1881, 23 stycznia i 13 lutego 1882 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacja realności tabularnej Józefa Galkowskiego pod l. k. 14 w Suszczynie na pierwszych dwu terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 3020 zł. w. a. Wadium 302 zł. w. a.

Blizsze warunki licytacji i protokoły zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzyć można w t. t. sądowej registraturze

Mikulince dnia 9 września 1881.

(8151 2—3) **Edykt.**

L. 4468 W c. k. sądzie powiatowym w Tyśmienicy celem zaspokojenia wierzytelności Debory Gotttdankowej w kwocie 112 zł. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 77/192 części realności i pod nr. 68 wykazem hipotez zym nr. 29 księgi głównej gminy Biały objętej spadkobierców sp. Maryanny Grzebykowej własnej w dniach: 22 grudnia 1881, 23 stycznia, i 23 lutego 1882, każdym razem o 9 godzinie rano.

Cena wywołania 184 zł.
Wadium 18 zł. 40 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn 20 sierpnia 1881

(8194 2—3) **Edykt.**

L. 712. C. k. sąd powiatowy Radłowski skutecznie przymusową publiczną sprzedaż realności Jakóba i Maryanny Stąsków pod l. 154 w Borzęcinie położonej, na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego pto 131 zł. 55 ct. z pn., w trzech terminach dnia 15 grudnia 1881, dnia 19 stycznia i dnia 22 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 900 zł., wadium 90 zł.
Radłów dnia 31 grudnia 1880.

(8192 2—3) **Edykt.**

L. 5109. W dniach 16 grudnia 1881, 19 stycznia i 16 lutego 1882 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 73 w Zdarcu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Wojciecha Dykasa własnej, na rzecz Seliga Neumana względem kwoty 28 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 100 zł., wadium 10 zł. Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl dnia 18 października 1881.

(8188) **Obwieszczenie.**

L. 8359. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi jako Trybunał dla sprawy prasowych na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa orzeka: w myśl §. 493 pk. iż treść artykułów umieszczonych w Nr. 20 czasopisma „Ruska Rada” mianowicie artykuł pod napisem: „szech w switi czuwaty” poczynający słowami: „ale to ne z odnoi tylko storony nasuwaje sia na nas” aż do słów: „ale na toi dorozni ony do niezoho nie dowdyt, za to my im ruczajem” zaś z artykułu pod napisem: „Iz lwiskoho Sojmu” ustępy poczynające od słów: „Dwadziat druhe zasidanie, w dwadziat czetwertem zasidaniu i w dwadziat sem-m zasidaniu” zawiera istotę czynu występkę z §. 300 uk. i artykułu III ustawy z 17go grudnia 1862 Nr. 8 dz. up. z r. 1863 przeto zarządza przez c. k. Prokuratorję konfiskata nakładu rzeczzonego numeru czasopisma „Ruska Rada” co do podanych artykułów się zażwierdza i dalsze rozszerzanie pisma tego jest wzbronione a zabrany nakład ma być zniszczony w myśl §. 492 pk. Z c. k. sądu obwodowego.

Kołomyja dnia 16go listopada 1881.

(7981 1—3) **Edykt.**

L. 7456. C. k. sąd powiatowy w Szezeru uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 47 zł. 50 ct. z pn. przez Adama Olearnika jako spadkobiercy Grecha Netreby i cesynariusza Ksenki Netreba od Antoniego Majewskiego się należące przedsięwzięcie w tuszowskiej kancelaryi w dniach 19 stycznia, 23 lutego i 30 marca 1882 każdakrotnie o godz. 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż fizycznie oddzielonej połowy realności dłużnika pod l. 58. w Glininie starostwie lwowskim położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 859 zł. zakład wynosi 86 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie jednakże tylko za cenę przetensy zabezpieczone pokrywającą, a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiający termin na 30 marca 1882 o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania tudzież oszacowania przejrzeć można w tuszowskiej registraturze.

Szezerze 2 października 1881.

(7984 1—3) **Edykt.**

L. 7920. Niniejszem zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu oświadczonego spadkobierców sp. Antoniego Wojnarowskiego, mianowicie: Stanisława Wojnarowskiego, Konstantego Wojnarowskiego i Feliksa Wojnarowskiego, iż w sprawie egzekucyjnej Stryjskiej kasa oszczędności przeciw masom spadkowymi Józefy Zardeckiej i Antoniego Wojnarowskiego pto. 1000 zł., ustanowiono dla nich kuratorem ad actum adw. Dr. Baczynskiego w Stryju.

Wzywa się przeto tychże spadkobierców, by temuż kuratorowi potrzebnych udzielili informacji, lub innego zastępcę sądowi podali, inaczej skutki z zaniedbania tego wynikną, sami sobie przypisać będą winni.

C. k. sąd powiatowy Bolechów 10 października 1881.

(8143 1—3) **Edykt.**

L. 15768. Dnia 20 grudnia 1881 o 10 rano, odbędzie się relicytacja $\frac{2}{3}$ części realności „pniaki” lub „kopaniny” zwanej, pod l. 65 w Jastrzębce nowej położonej, a wyk. hip. l. 09 objętej, Anny Wnękowskiej własnej, przez Aleksandra Skibickiego w dniu 11 lutego 1881 kupionych, na zaspokojenie wierzytelności Mojżesza Fleis her a w sumie 900 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 8449 zł. 58 ct., wadyum 423 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Tarnów dnia 22 października 1881.

(8142 1—3) **Edykt.**

L. 12218. Dnia 20 grudnia 1881, dnia 24 stycznia i dnia 27 lutego 1882 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie ponownie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 365/94 w Czukwi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Piotra Burdzy własnej, w sprawie Arona Neugott przeciw Piotrowi Burdza pto. 48 zł. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 727 zł. w. a., wadyum 72 zł. 70 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tuszowskiej registraturze przejrzeć

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. Sambor dnia 14 października 1881.

(7983) **Edykt.**

L. 48372. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem wierzycieli masy rozbirowej I. Mojżesza Rappa, że w kutek propozycji wierzycieli dnia 31 października 1881 uczynionej p. adw. Dr. Rares zawiadowca, zaś p. Izidor Baumann zastępcą zawiadowcy masy rozbirowej I. Mojżesza Rappa zostali mianowani.

Lwów dnia 5 listopada 1881.

(8215 1—3) **Obwieszczenie licytacji.**

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Ludwika Goldberga 14 zł. w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 107 we wsi Szare, do dłużników Jędrzeja i Joanny Szczotków należąca, w trzech terminach 12 grudnia 1881, 12 stycznia i 15 lutego 1882 każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 86 zł., wadyum 9 zł. Miłówka 31 lipca 1881.

(8216 1—3) **Obwieszczenie licytacji.**

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Ludwika Goldberga 31 zł. 25 ct., w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 81 w Szare, do dłużnika Wojciecha Boraka należąca, w trzech terminach 22 grudnia 1881, 25 stycznia i 1go marca 1882 każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 680 zł., wadyum 68 zł. Miłówka 5 sierpnia 1881.

(8204 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9760. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbywać się będzie w dniu 5 grudnia 1881 i 9 stycznia 1882, o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności p. Dra Alojzego Eisenberga w ilości 500 zł. z pn. przymusową sprzedaż realności Jędrzeja i Zuanny Englertów pod l. 111 w Lipniku w powiecie Bialskim położonej.

Cenę wywołania stanowi kwota 5097 zł. 70 $\frac{1}{2}$ tw. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedana nie będzie.

Wadyum wynosi 510 zł.

Rzecz warunków licytacji i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucji pozwalającej licytacji przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Bernard Ichbiser.

Biała dnia 12 października 1881.

(8203 1—3) **Edykt.**

L. 49. Zawiadamiam wierzycieli masy rozbirowej Chaima Gottfrieda w Buczacz, że do likwidacji i ustanowienia porządku zgłoszonych dodatkowo wierzytelności termin na 2go grudnia 1881, na 9tą godzinę rano wyznaczonym został.

Stanisławów 7go listopada 1881.

Komisarz konkursowy.

Rybczyński.

(8213 1—3) **Edykt.**

L. 6271. Dnia 29 listopada 1881, dnia 11 stycznia i dnia 16 lutego 1882, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 32 w Maksymowicach położonej objętej wyk. hip. 6 w sprawie Kelmara Baumwolspinera przeciw i w Iwanowi, Maryi i Hrycowi Bednarzowi pto 95 zł. 61 $\frac{1}{2}$ kr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1560 zł.

Wadyum 156 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedana zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Sambor dnia 11 września 1881.

(8217 1—3) **Ogłoszenie licytacji.**

L. 4761. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Dawida Kempiera 5 zł. 27 ct. w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedane będą trzy kawałki gruntu „na Suchem” we wsi Szare położone, do dłużnika Stanisława Piwowarczyka należące, w trzech terminach: 26 listopada 1881, 2 grudnia 1881, i dnia 1 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10tej rano, w biurze sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 125 zł.

Wadyum 13 zł.

Miłowka 22 sierpnia 1881.

(8223 1—3) **Sprostowanie.**

L. 2990. Obwieszczenie Przemyslańskiego c. k. sądu powiatowego z dnia 20 września 1881 do l. 2990 względem przymusowej licytacji realności w Przemyslanach pod l. k. 219 położonej w sprawie c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włość. we Lwowie przeciw Mojżeszowi Gold pto. 3500 zł. w. a. z pn. w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej” Nr. 260, 261 i 263 umieszczone, rektyfikuje się co do mylnie tamże podanych terminów licytacyjnych w ten sposób, że licytacja ta w dniach: 19go grudnia 1881, 19go stycznia i 20go lutego 1882, w tutejszym sądzie przedsięwzięta zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Przemyslański dnia 20 listopada 1881.

(8207 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 6277. Jan Bilinski był leśniczy w Zabłotowie za marnotrawcę uznany, kurator Antoni Dumański z Żukowa.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zabłotów 14go listopada 1881

(8206 1—3) **Edykt.**

31. 5016. Von Seiten des f. f. Bezirksgerichtes in Trieste wird hiemit kundgemacht, daß in der Exekutionssache des Alter Goldapper gegen Andryj Owezar pto 126 fl. ö. W. f. N. G. die exekutive Versteigerung der Schulnerischen in Capowee sub C. N. 36 liegenden, feinen Tabularkörper bildenden Realität, am 28 November, 28 Dezember 1881 und am 19 Jänner 1882, jebeismahl um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird.

Ausrufungspreis 292 fl. ö. W.

Badium 30 fl. ö. W. Die näheren Bedingungen so wie das Beschreibungs- und Abschätzungsprotokoll können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

S. f. Bezirksgericht

Trieste am 16 August 1881.

(8205) **Ogłoszenie.**

L. 174. C. k. komisja hipoteczna zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Karwodrza dnia 28 listopada 1881 rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna. Tuchów dnia 22 listopada 1881.

Doniesienia prywatne.

Czarna malwa, Sporysz lub namielec zwana (czarne, długie ziarno, rosące na żywie) skupuje **Zymirski aptekarz w Ropczycach.** (8220 1—3)

(8105 3—3) **Ч. 441.**

ОБЪЯВЛЕНИЕ КОНКУРСА

на ОДНѢ СТИПЕНДІЮ ДЛА САНШТЕЛЕЙ ПРАВЪ 105 ЗЛ. КЪ ГЛАДЪ ИЗЪ ФОНДОВЪ ВЛ. П. Каролины Тиницкой почавши съ 1881/2 шк. года.

Желающимъ тѣмъ стипендію получить, должны прошенія свои наидать до дня 3/15 декабря 1881 г. посредствомъ СНИЖЕНІЙСКИХЪ ВЛАСТЕЙ КЪ СТАВРОПОЛИТСКІЙ Институтъ въ Львовѣ внести и одновременно довести:

а) Свидѣтельствомъ крѣпости, что сѣть гр. к. ограда;

б) Свидѣтельствомъ нравственности, что должности своего ограда точно исполняютъ;

в) Свидѣтельствомъ благолетия, что въ стипендіиной поддержкѣ нуждаются;

г) Свидѣтельствами школьными, что на видѣлкѣ правничій сѣть приняты и на акъ въ наскѣхъ всеобщіе спѣвають, а именно:

Оученикамъ изъ 11 года правъ должны выказатися, что колоквиѣ Хорощо отбили, а сѣткати изъ III и IV годовъ что штатскій испытъ сдѣжали.

Отъ СТАВРОПОЛИТСКАГО Института.

Львовѣ, дня 3/15 ноября 1881.

L. 1349. (8182 2—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady Sekretarza urzędu gminnego w Brzozowie w połączeniu z obowiązkiem wykonywania nadzoru policyi miejscowej z roczną pensją 500 zł., prowizorycznie rozpisuje się niniejszem konkurs do końca grudnia 1881.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyjne przed upływem powyższego terminu do urzędu gminnego w Brzozowie.

Brzozów d. 16 listopada 1881.

L. 6466.

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 43.078 zł. 76 ct w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 44.500 zł. w. a. na hipotekę dóbr Hnilcze i Paniowice w powiecie Podhajeckim położonych, Konstantego Znamirskiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1go lipca 1880 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucji, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie d. 2 listopada 1881.

L. 6710.

(8113 2—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 8.710 zł. 90 ct. w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 8.800 zł. w. a. na hipotekę dóbr Trzecierz czyli Trzycierz w powiecie Sądeckim położonych, Anastazego Maszewskiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1go stycznia 1880 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucji, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie dnia 2 listopada 1881.

L. 6477.

(8155 2—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitały 6591 zł. 12 ct i 24.720 zł. 76 ct. a. w. listami zastawnymi, z większych sum 7.500 zł. i 27.600 zł. a. w. na hipotekę dóbr Horozanka i Wołoszczyna w powiecie Podhajeckim położonych, Edwina Hohendorfa, Ignacego Romanowskiego i Joanny z Malinowskich Romanowskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, dniem 1 stycznia 1880 jeszcze pozostałe wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, właścicielom tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe, pod rygorem egzekucji, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone.

We Lwowie d. 2 listopada 1881

Ogłoszenie licytacji.

(7963 2—4)

Galicyjski

Zakład zastawniczy i kredytowy

LWÓW ulica Teatralna, w gmachu Teatralnym,

podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe w dniu 30 września 1881 r. zastawy, a mianowicie: przedmioty złote, srebrne i drogie kamienie, towary łokciowe, futra, suknie, bieliznę i inne przedmioty w dniach 12, 13 i 14 grudnia 1881 r. w godzinach zwykłych urzędowych przez publiczną licytację w myśl §. 19, 20, 24, 26 i 27 regulaminu najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane zostaną.

Uprasza się zarazem właścicieli kwitów zapadłych o podjęcie nadwyżek.

Lwów, dnia 12 listopada 1881.

KARAFIOŁY włoskie

w pysznych dużych różach
przez całą zimę — sztuka od 45 ct.
do 60 cent.

Miód w plastrach

w tegorocznej tuszczy
1 kło 1 zł. 20 ct.

poleca (7815 6 6)

Karol Klimowicz

ulica Wałowa I. II.

Morszyn.

Woda gorzka naturalna z źródła „Bonifacio” w małych dawkach sprawia już obfite wypróżnienia bez bólu i upośledzenia trawienia i zaleca się wskutek tego do dłuższego użycia. Sól gorzka rodzima ze źródła „Bonifacio” zalecana pod kontrolą komisji Towarzystwa lekarzy galicyjskich i c. k. profesora chemii Dr. Radziszewskiego, na sposób soli karlsbadzkiej.

Działając łagodnie i pobudzając wydzielanie błon śluzowych przewodu pokarmowego, usuwa zażoisty kałowe i skłonność do tychże, nawały krwi i zażoisty żylne, nadmierną otyłość, oraz obrzaki trzewów brzusznych (wątrobę, śledzionę) i zżąd powstałe cierpienia hemoroidalne, tudzież uporczywe zatwardzenia towarzyszące cierpieniom kobiecym, połączone z niedokrewnością.

Kug bromo-solankowy ze źródła „Magdaleny”, takiej samej dobroci jak krewnański i halski.

Kug borowinowo-solankowy, po raz pierwszy do użycia lekarskiego wytworzony, a posiadający przy miernej stosunkowo ilości soli kuchennej i bromu, wiele kwasu mrówkowego i żelaza.

Na składach we Lwowie w aptekach Pp.: K. Mikolascha, J. Beisera, J. Piepesa, C. Krzyżanowskiego, Z. Ruckera, w handlu p. Karola Klimowicza. W Czerniowcach w handlu p. Ignacego Schnircha. W Stanisławowie u p. Jana Macury. W Stryju u p. Juliusza Zgórskiego. W Krakowie w handlu p. Wązla. W Jassach w aptekach pp. Antona Lindego, A. Racowita, Rudolfa Petelena, Franciszka Kónya. W Roman w aptece p. Maksą Fránka. W Bakau w handlu p. J. Jurista. W Botuschanach w handlu p. M. Spilera. W Suczawie w aptekach pp. Mik. Karzewskiego i Juliusza Fieberta. [7718 --?]

Nowo urządzony handel

HERBATY

chińsko-rosyjskiej

EDMUNDA F. RIEDLA

we Lwowie, plac Maryacki I. 10

poleca zżioru majowego:

1/2 kilo Congo	Nr. 1.	zł. 1.60
Souchong czarna	2.	2.—
Souchong czarna	3.	3.—
zbiór majowy	4.	4.—
Kaysow	5.	4.—
Melange de Londres	6.	3.—
Pecco	7.	4.—
Karawanowa	8.	3.—
„najprz.”	9.	3.—
Gumpow. perłowa	10.	4.—
przed.	11.	4.—

Herbata Souchong czarna zbiór majowy, w oryginalnych chińskich skrzynkach i ołowiu opakowana, ważąca bez opakowania 700 gramów, czyli 1 1/4 funta wiedz. 3 złr. 50 ct.

Wysiewki herbaciane 1/2 kilo z zł. 1.20 „z najl. herb.” 1.50

Zamówienia z prowincji wysła się odwrotną pocztą.

Opakowania nie liczy się. (6208 8—9)

Izydor Wohl

ulica Sykstuska I. 6

we Lwowie

po-lea Szan. P. T. publiczności

swój WYŁĄCZNY skład

HERBATY

rossyjskiej.

Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą. (6541 11—12)

Nowy dramat nagrodą uwieńczony

MOJ MIR

Dramat konkursowy w 5ciu aktach i 9ciu odsonach przez **Jul. Turczyńskiego**.

Cena 80 ct. z przesyłką rekomen-dowaną 95 ct. (8325 1—3)

Zamówienia zamiejsce uprasza się z załączeniem kwoty przekazem pocztowym. Za pobraniem pocztowym nie wysła się.

Skład główny w księgarni F. H. RICHTERA (H. Altenberg) we LWOWIE.

Pierwszy transport

Śledzi marynowanych (De-lieatenbäringe)

dtto. **smażonych** (Brathäringe)

Minogów (Neunangen)

Sardynek francuskich w oliwie

dtto. rosyjskich

Salami włoskich

dtto. węgierskich

Słoniny brunswickie

Syrów krajowych węgierskiej papryko-wanej

Syrów pól Ementalskich

Limburgskich

otrzymał i poleca jako przysmaczki

do śniadań

Karol Werner

hurtowny handel

ulica Sobieskiego lic 3

we LWOWIE.

(7125 8—?)

Nakładem

Apteki pod Gwiazdą

Piotra Mikolascha we Lwowie

wyszedł i jest do nabycia

w księgarni **F. H. RICHTERA**

(Altenberg) we Lwowie

Kalendarz ścienny

„BLOK”

zawierający oprócz kalendarium, daty z historii polskiej i anonsy środków leczniczych apteki „pod Gwiazdą”. — Cena 50 ct., z przesyłką pocztową 60 ct., które należy nadesłać przy zamówieniu najlepiej za pomocą przekazu pocztowego. (8109 5—18)

Singerstrasse Nr. 15

Zam golden. Reichsapfel.

J. PSERHOFER, Aptekarz

we Wiedniu,

Pigułki krew przeczyszczające, dawniej zwane **pigułkami uniwersalnymi**, zasługują na ostatnią nazwę w pełnem słowa znaznieniu, albowiem istotnie nie ma słabości, w którychby te pigułki nie udowodniły w tysiącach wypadkach swej cudownej skuteczności. W najuporczywszych wypadkach, gdzie wiele innych medykamentów nadarownie używano, nastąpiło wskutek użycia tych pigułek w krótkim czasie zupełne uzdrowienie. **Pudełko z 15 pigułkami 21 ct., rulo z 6 pudełek 1 złr. 5 ct., pocztą 1 złr. 10 ct.** (Mniej jak rulo nie wysła się). Wysyłka za zaliczeniem lub za przekazem. Wszelka mnoga ilość listów, w których konsumenci tych pigułek za odzyskanie zdrowia i przebycie różnorodnych i ciężkich chorób, wyrażają swe dzięki. Każdy, kto tylko raz tych pigułek spróbował, zaleca dalej ten środek. Przytaczamy niektóre z tych pism dziękczynnych.

Waidhofen a. d. Ybbs, d. 24 listopada 1880.

Publiczne podziękowanie.

Wielmożny Panie! Od roku 1862 cierpiałem na hemoroidy i strangurę, leczyłem się u lekarzy lecz wszystko nadarownie, słabość ciągle się pogorszała, tak dalece, że po czasie dostałem gwałtownych bólów żołądka (wskutek zżewienia się jelit). Nastąpił zupełny brak apetytu, a gdy się tylko wody napiłem, doznawałem wzdęcia, ciężkiego kaszlu i utrudnienia w organach oddechowych tak dalece, że się zaledwie na nogach utrzymać mogłem. Zrobiwszy użytek z pańskich cudownie działających pigułek krew czyszczących, wyznać muszę, że się z moich cierpień zupełnie wyleczyłem. Z tego powodu nie mam dosyć słów wyrażenia panu za pańskie krew czyszczące pigułki i inne wzmacniające lekarstwa mego podziękowania i uznania.

Z poważaniem

Jan Oellinger.

Wielmożny Panie! Szczęśliwym trafem dostałem pańskich krew czyszczących pigułek, które u mnie cuda zdziałały. Przez kilka lat cierpiałem na bole w głowie i zawrót, jedna z moich przyjaciółek dała mi 10 pigułek, a te mię uzdrowiły cudownym sposobem. Z wdzięcznością proszę o przysłanie mi ruloniku. Piszka 13 marca 1881.

Andrzej Par.

Rajsko dnia 22 listopada 1879.

Wielmożny Panie! Od roku 1823 po przebyciu dwuletniej febrzy, byłem nieprzerwanie chory i nikuący. Bole w krzyżach i w bokach, odbijanie, wymioty, największa ospałość, gorączka z bezsennością, były codziennymi dolegliwościami mego życia. Przez przeciąg 53 lat zastęgałem rady 84 lekarzy, między tymi dwóch profesorów fakultetu medycznego we Wiedniu, lecz wszystkie recepty były bezskuteczne, cierpienia się pogorszały, dopiero 23 października b. r. wpadło mi ogłoszenie w ocy o pańskich cudownych pigułkach, które na zamówienie z pańskiej otrzymałem apteki i podług przepisu przez 4 tygodnie zżywałem. Obecnie pomimo podeszłego wieku mego, licząc 70 lat, odzyskałem siłę i zdrowie najzupełniej tak dalece, jak gdybym się odrodził. Przyjm pan moją

Amerykańska maść goścowa

szybko i niezawodnie skutkująca, bezsprzecznie najlepszy środek przeciw wszelkim chorobom goścowa, w i reumatycznym, jako to: słabościem w grzbiecie pocięzowym, rwaniu w członkach, ischias, migrenie, nerwowemu bolu zębów, bolu głowy, atżykaniu w uszach itp. 1 zł 20 ct.

Anaterynowa woda do ust

c. k. uprz. J. G. Poppa, powszechnie znana jako najlepszy środek do konserwowania zębów. Flakon 1 złr. 40 ct.

Esencya do ócz dr. Romershausena na wzmożenie i utrzymanie wzroku. Oryginalny flakon po 2 zł. 50 ct. i 1 zł. 0 ct.

Chińskie mydło toaletowe, najdoskonalsze z pomiędzy mydeł, po użyciu tegoż, skóra staje się jak aksamit, i zatrzymuje bardzo przyjemny zapach. Jest bardzo wydajne i nie wysycha. Sztuka 70 centów.

Fiaker-Pulver, powszechnie znany środek domowy przeciw katarowi, chrypcy, kaszlowi kureczowemu itp. Pudełko 35 ct.

Balsam na odmrożenie J. Pserrhofera,

znany od wielu lat jako najpewniejszy środek przeciw ranom wszelkiego rodzaju pochodzącym z odmrożenia, jakoteż przeciw nader zastarzałym ranom i t. p. Słoik 40 ct.

Esencya życia (Prager Tropfen) przeciw zepsutemu żołądkowi, złemu trawieniu, bolom w spodnich częściach ciała

rychło i tanio. Wszystkie francuskie specyfika utrzymują bądź na składzie, lub dostarczam takowych na żądanie

Wysyłki przez pocztę na kwoty niżej 5 złr. tylko za nadesłaniem należitości przekazem, przy większych zamówieniach także za pobraniem.

najwyższą wdzięczność za przysłanie mi tego cudownego lekarstwa. C. Zwilling, właściciel dóbr.

Bielsk, 2 czerwca 1874.

Wielce szanowny Panie Pserrhofer! Pisemnie od siebie i od wielu innych, którym pańskie „pigułki krew przeczyszczające” do wyzdrowienia się przyczyniły, mam zaszczyt wynurzyć panu największe podziękowanie. W wielu słabościach udowodniły pańskie pigułki cudowną skuteczność leczniczą tam, gdzie wiele innych środków nie pomogło. Przeciwi krwiotokom u kobiet, nieregularnej menstruacji, parciu mocz, drżeniu, osłabieniu żołądka i kureczom żołądkowym, zawrotom i wielu innym chorobom, pomogły te pigułki gruntownie. Z pełnem zaufaniem upraszam o przysłanie mi 12 rulonów. Z poważaniem

Karol Kauder.

Wielmożny Panie! W przypuszczeniu, że wszystkie pańskie lekarstwa są równej dobroci, jak pański sławny balsam na odmrożenie, który w mojej rodzinie kilka zastarzałych ran, pochodzących z odmrożenia, wyleczył w krótkim czasie, zdecydowałem się, pomimo niedowierzania uniwersalnym środkiem, leczyć się na długoletnie cierpienie hemoroidalne pańskimi pigułkami krew czyszczącymi. Teraz niemał żadnego powodu nie przysłać się, że po czterogodniowem użyciu wyleczyłem się z długoletniego cierpienia najzupełniej, z którego to względu w kółkach moich znajomych pigułki te najmocniej zalecam. Niemam nie przeciw temu, ażeby pan kilka tych słów ogłosił publicznie, lecz bez podpisu mego nazwiska. Wiedeń 20 lutego 1881 Z poważaniem C. v. T.

Esenev 17 maja 1874.

Wielmożny Panie! Ponieważ pańskie „krew przeczyszczające pigułki” mają żonę cierpiącą przez długie lata na chroniczne bole w żołądku i reumatyzm w członkach, nie tylko do zdrowia przyprowadziły, lecz nadały jej młodocianą siłę, nie mogąc oprzeć się naleganiom innych, cierpiących na podobne choroby upraszam o ponowne przysłanie mi 2 rulonów tych cudownych pigułek za zaliczeniem.

Z poważaniem Błażej Spistek.

wszelkiego rodzaju, wyboryny środek domowy. Flakon 20 ct.

Tran z wątrąby (Dorsch), przez W. Maagora, prawdziwy, starannie czyszczony, wybornej jakości. Flakon 1 zł

Proszek przeciw poceniu się nóg. Proszek ten usuwa pot, a przeto i nieprzyjemny odor, konserwuje obuwie i jest zupełnie nieszkodliwy. Cena pudełka 50 ct.

Pate pectorale, przez Georę, od długich lat używane jako jeden z najlepszych i najprzyjemniejszych środków pomocnych przeciw zażegniemiu, kaszlowi, chrypcy katarowi, bolom w piersiach i płucach, uciążliwościom w krtani. Pudełko 50 ct.

Pomada tanochinowa przez J. Pserrhofera, uznana od wielu lat jako najlepszy środek na porost włosów i używana przez lekarzy i innych. Pieknie ozdobiony słoik 2 złr.

Plaster uniwersalny Steudel, przeciw ranom z uderzenia i ukłócia, brzydkim czerakom wszelkiego rodzaju, nawet zastarzałym, a ciągle odnawiającym się wrzodom, wrzodom gruczołowym, na dzikie mięso, zranione lub zapalone piersi, na odmrożone części, gościec w nogach i tym podobne cierpienia doświadczony środek. Słoik 50 ct.

Uniwersalna sól przeczyszczająca, przez A. W. Bullrich, wyboryny środek domowy przeciw wszelkim następstwom, pochodzącym ze zżwiniętego trawienia a to: przeciw bolowi głowy, zawrotowi, kureczowi żołądka, zgadze, hemoroidom, zatwardzeniu i t. p. Pakiet 1 zł.

na składzie, lub dostarczam takowych na żądanie (8198 1—12)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galie.

Akeyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

6% LISTY HIPOTECZNE,

5% Listy hipoteczne.

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszy, pupularnych, akeyj małżeńskich wojskowych, na kauce i wadya. — są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincji wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizji. (6930 15—?)

Wyszczególniona Czteroma medalami i listem pochwalnym.

Plomba balzamiczna do zębów. Ze wszystkich plomb dotychczas używanych. plomba balzamiczna okazała się najpraktyczniejszą, 1) jest ona bardzo łatwą w zastosowaniu; 2) jest nieszkodliwa; 3) dokładnie wypełnia otwór w zębie; 4) natychmiast twardnieje; 5) nie podlega rozkładowi; 6) miazdzy zębowej ani też zęba nie niszczy; 7) wstrzymuje pruchnienie i psucie się zęba i nerwu zębowego, w skutek czego nie odnawia się b i zęba.

Esencya aromatyczna do płukania ust. Kilka kropel dodanych do wody, daje bardzo przyjemne, orzeźwiające i wzmacniające działą płukanie, usuwa kamień i nieprzyjemny zapach w ustach, zębom przywraca białosć i chroni od psucia się; jest jako środek toaletowy bardzo poszukiwana. —80

Esencya mietowa. Kilka kropel dodanych do wody daje bardzo przyjemne, orzeźwiające do ust płukanie. — Częste płukanie ust zapobiega psuciu się zębów i osadzaniu kamienia. —50

Pasta mietowa do czyszczenia zębów. Oprócz przyjemnego smaku nadaje zębom białosć, usuwa kamień i kwas. —30

Pasta na zęby roślinno-alkaliczna. — Pasta odznacza się przyjemnym zapachem i smakiem, wyborne oczyszcza zęby i nadaje im perłową białosć, zocójtnia kwasy i wzmacnia działą i jako środek toaletowy jest niezbędną. —1—

Pastyłki aromatyczne do ust dla nadania przyjemnego oddechu przy mówieniu. Szezególnie zaleca się osobom palącymi tytoń i cierpiącym na cuchnięcie z ust, pigułka jedna —5 pudełko —50

J. Ihnatowicz

mag. farmac. i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice I. 20.

(1527 44—?)

Z drukarni Wł. Łozinskiego ul. Czarneckiego I. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Schöglmühl”.